

உலகத்தமிழ்

இதழ் - ௧௮௨ (182)

தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்

இளம் பெருவழுதி பாடிய உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் எனும்
புறப்பாடல் நூற்று என்பத்து இரண்டு.
வளம் பெரு ஒழுகிய அருஞ்சுவை கட்டுரைகளை இவ்வுலகம் ஏற்க வெளிவரும்
உலகத்தமிழிதழ் வரிசை நூற்று என்பத்து இரண்டு

உள்ளடக்கம்

- 4 கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
- 5 நூலேணி
- 6 தமிழெழுச்சி
- 7 ஆசிரியம் – மணிப்பூரும் சுரச்சன் பூரும் – மணிப்பூர் கலவரம்!
- 8 அவ்வப்போது
- 9 தேன்துளி
- 10 சேரமன்னர் வரலாறு
- 11 ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்—வாழ்வும்!
- 12 தனித்தமிழ் மாட்சி
- 13 பொன்வண்டு
- 14 அகநானூறு ஆங்கிலம்!
- 15 பார்த்தேன்; ரசித்தேன்
- 16 பதிகங்களைப் படியுங்கள்!
- 17 "இயங்கறிவு"

உள்ளடக்கம்

- 18 வள்ளுவம்!
- 19 தமிழன்னை நான்மணிமாலை
- 20 கவிமணியின் தமிழ்ப்பற்று !
- 21 An Analysis of 182 Suspected Cholera cases in ICH and HC!
- 22 Bharathan In Kamba Ramayanam
- 23 பூ மழை
- 25 மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி'
- 26 ஒரு சர்வாதிகாரியின் மறுபக்கம்
- 27 எல்லாம் தமிழ்!
- 28 திருமுறைச்செல்வர் பெரும் பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணனார் வாழ்வும் தமிழ்த்தொண்டும்!
- 29 அறிவரசன் துணையகராதி!
- 30 புகழ் வணக்கம்!
- 31 ஆட்சிமொழிச் சட்ட வாரம்
- 33 இருமொழித் தோரணம்!

இயல் - 8

தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் நீடித்த நிலையான வளர்ச்சிக்கான இலக்குகள்

உலகியலின் இயல்புகளை மாற்றுவதுதான் நீடித்த நிலையான வளர்ச்சிக்கான இலக்காகும் நாம் வாழும் உலகம் (Planet), செழுமையை (Prosperity) நோக்கி அமைதியோடு (Peaceful), கூட்டாண்மை (Partnership) மனப்பாங்குடன் முன்னேறிச் செல்லும் மக்கட் கூட்டம் (People) ஆகிய ஐந்து கூறுகளின் ஒருங்கிணைந்த வடிவமாகும். அனைத்துத் தரப்பினரையும் உள்ளடக்கிய சமூகம் தொடங்கி, காலநிலை மாற்றத்தை எதிர்கொள்ளுதல் வரை;* உணவுப் பாதுகாப்பு தொடங்கி, போராட்டங்களுக்குப் பின்னர் சமூகங்களை மீண்டும் கட்டமைப்பது வரை; வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றல் தொடங்கி, வலுவான நிறுவனங்களை உருவாக்குவது வரையிலான உலகளாவிய இலட்சியங்களை தேசிய அளவிலும், மாநில அளவிலும் மாற்றத்திற்கான பாலமாகப் பண்பாடு விளங்குகிறது. முதன்முறையாக தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை உலகளாவிய நீடித்த நிலையான வளர்ச்சி இலக்குகளுக்கு ஏற்பத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் செழுமையைப் பறைசாற்றுவதற்கும் முனைப்பான பல திட்டங்களைச் செயலாற்றி வரும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையானது, தற்போது நீடித்த நிலையான வளர்ச்சித் திட்ட இலக்குகளை நோக்கிப் பயணிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இந்த இலக்கு, 2030 ஆம் ஆண்டிற்குள் எய்தப்பட வேண்டுமென்றும், நீடித்த வளர்ச்சி மற்றும் நெடிய வாழ்க்கை முறை, மனித உரிமைகள், பாலின சமத்துவம், ஆகியவற்றுக்கான கல்வி வாயிலாக, நீடித்த நிலையான வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான அறிவு மற்றும் திறமைகளைக் கற்போர் அனைவரும் பெறுதல், உலக அமைதி மற்றும் இன்னா செய்யாமை, உலகக் குடிமக்கட் தன்மையை எய்துதல் ஆகியவற்றை ஊக்குவித்தல், பன்முகப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும், நீடித்த நிலையான வளர்ச்சிக்கு பண்பாட்டின் பங்களிப்பையும் போற்றுதல் ஆகியவை உறுதிசெய்யப்படவேண்டுமென்றும், நீடித்தநிலையான வளர்ச்சிக்கான இலக்கு 4.7 எதிர்நோக்குகிறது.

CHAPTER - 8

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS OF THE TAMIL DEVELOPMENT DEPARTMENT

Sustainable Development Goals aim to transform the world we live in and is an aspirational in nature that tries have an international approach of the 5 Ps the planet, its people moving towards Prosperity in a peaceful manner in a partnership mode. Culture is the bridge that translates global ambitions into national and local realities; from social inclusion to tackling climate change, from food security to rebuilding communities following conflict, and from lifelong learning to stronger institutions. Tamil language and the Tamil Culture Department has for the first time taken up the initiative of aligning excel to the global sustainable development goals. The Department as part of its mandate to spread Tamil language and the cultural richness is undertaking various efforts and now is aligning itself to the Sustainable Development Goals.

Sustainable Development Goals target 4.7 seeks to achieve by 2030 and ensure that all learners acquire the knowledge and skills needed to promote Sustainable Development, including, among others, through education for sustainable development and sustainable lifestyles, human rights, gender equality, promotion of a culture of peace and non-violence, global citizenship and appreciation of cultural diversity and of culture's contribution to Sustainable Development.

வளரும்

நூலேணி

18

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடுகள்

நூலின் பெயர் : கல்வெட்டில் ஊர்ப்பெயர்கள்
நூலாசிரியர் : ஆர். ஆளவந்தார்
பதிப்பாண்டு : 1983
விலை : ரூபாய் 12/-
பக்கங்கள் : 220
வெளியீட்டு எண் : 69

நூலின் பெயர் : எண்பத்தொன்றில் தமிழ்,
நூலாசிரியர் : ச.வே. சுப்பிரமணியன், ந. கடி.காசலம் (பதி)
பதிப்பாண்டு : 1983
விலை : ரூபாய் 45/-
பக்கங்கள் : 1224
வெளியீட்டு எண் : 70

நூலின் பெயர் : இலக்கியத்தில் நிறம்,
நூலாசிரியர் : ச.வே. சுப்பிரமணியன், ந. கடி.காசலம் (பதி)
பதிப்பாண்டு : 1983
விலை : ரூபாய் 23/-
பக்கங்கள் : 487
வெளியீட்டு எண் : 71

நூலின் பெயர் : ம.பொ.சி.யின் இலக்கிய நூல்கள்-ஒரு மதிப்பீடு,
நூலாசிரியர் : டாக்டர் ப. அன்பு
பதிப்பாண்டு : 1983
விலை : ரூபாய் 20/-
பக்கங்கள் : 492
வெளியீட்டு எண் : 72

வானார்போ லாவரோ? வாலுக்குப் போவதெங்கே?

ஈனமுறுங் கச்சை இதற்கு நிகராமோ?

பாகையிலே வாலிருக்கப் பார்த்ததுண்டு கந்தைபோல்;

வேகமுறத் தாவுகையில் வீசி எழுவதற்கே

தெய்வங் கொடுத்த திருவாலைப் போலாமோ? ...

சாதிப் பிரிவு சமயப் பிரிவுகளும்,

நீதிப் பிழைகள் நியமப் பிழைகளும்,

மூடப் பழக்கங்கள் எல்லாம் முயற்சிசெய்தே

ஓடச்செய்தால் நமையும் ஓடச்செய்வார் என்பேன்'

மணிப்பூரும் சுரச்சன் பூரும் – மணிப்பூர் கலவரம் !

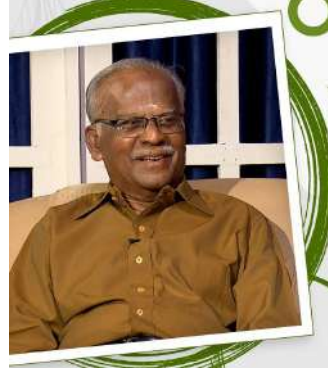
மணிப்பூரில் இருப்பவர்கள் அடிக்கடி நகைச்சுவையாக பேசிக் கொள்வது என்னவெனில் பார்த்துக்கொண்டே இருங்கள் இன்னும் சில நாட்களில் சுரச்சன்பூரில் உள்ள அனைத்து குக்கி மக்களும் இல்லாமல் போய் சரித்திரமாகிவிடுவர் எனச் சொல்லிக் கொள்வது உண்டு. மணிப்பூர் தலைநகர் இம்பாலில் தன் மனைவி, மகனுடன் ஒரு வாடகை அபார்ட்மெண்டில் குடியிருக்கும் ஹாவ்இப் என்பவர் அங்கு ஒரு பெரும் கலவரம் நடந்த போது சிக்கிக் கொண்டார். சென்ற மே மாதம் மூன்றாம் தேதி குக்கி சொமீக்களுக்கும் மேய்டல் மக்களுக்கும் இடையே பெருத்த கலவரம் உருவானது. பல பொருட்கள் சிதைந்து குக்கி சொமீ இனத்தைச் சேர்ந்த ஹாவ்இப் குடும்பத்தினர் மற்றும் பல அரசு வேலை ஆட்களுடன் அங்கிருந்த காவல்துறை டிஜிபி இல்லத்திலேயே தஞ்சம் அடைந்து பதுங்கி இருந்து தங்கள் உயிரை காத்துக் கொண்டனர். இந்த இன கலவரம் தொடர்ந்து மணிப்பூரில் அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டே பெரும்பாலும் மெய்டிஸ் இனத்தவர் சுற்றியுள்ள கிராம நகர் புறங்களில் உள்ள பெரும்பான்மையோர் குக்கி சோமி இனத்தைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சர்ச்சாத்திரப்பூர் வட்டாட்சி என அழைக்கப்படும் இடமும் சதார் மலைப்பகுதி என்ற இடங்களை உள்ளடக்கியது மணிப்பூர் மாநிலம். மணிப்பூரில் உள்ள பெயட் பேங்க் காலனியில் வீடுகளின் வாசக்கதவுகளில் வெள்ளை ஒட்டு தாள்கள் ஒட்டப்பட்டு கடைசியாக அங்கு குடியிருந்தது அல்லது குக்கி இருந்தனர் என பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இம்பாலின் தெற்கே ஐந்து கிலோமீட்டர் சுற்றளவில் குக்கி சோமி அதிகம் குடியிருக்கும் சுரச்சன்பூரில் இன்னும் பதட்டம் நிலை வருகிறது. சானமாகிக் கொடி ஒன்று ஒவ்வொரு மெய்டல் வீட்டிலும் ஏற்றி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சனமாகிசம் என்பதுதான் மெய்டல் பழங்குடியினரின் இறை நம்பிக்கையாக வழங்கப்பட்டு வருவதாகும். அது மட்டுமின்றி நாகர்கள் குல்கி மற்றும் மற்றைய பழங்குடியினர் இம்பாலிலும் சுற்றியுள்ள சமவெளி இடங்களிலும் நிலம் வாங்க அரசு அனுமதித்தும் மெய்டல் இனத்தவர் மலைப்பிரதேசங்களில் இடம் வாங்க அனுமதி அளிக்கவில்லை. ஆனால் மெய்டிஸ் இனத்தவர்தான் அரசு மூலம் அதிக பலனும் பாதுகாப்பும் பெறுவதாக மலைவாழ் மக்கள் கருதுகின்றனர். மணிப்பூரில் எப்பொழுதும் மெய்டிஸ் இனத்தவர் அதிகம் இருப்பதால் அவர்கள் மூலம் ஆளுங்கட்சியினர் அதிகமாக வாக்கு பெறுவதாகவும் குக்கிசோமி மக்கள் கருதுகின்றனர். அவர்களை மிகவும்

பிற்பட்ட இனத்தவராகவும் பட்டியல் இனத்தவராகவும் பதிவு செய்து சலுகை பெற வசதிகள் ஏற்படுத்தி தருவதாகவும் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். மே மூன்றாம் தேதி கலவரத்திற்கு முக்கியமாக நீதிமன்றம் மெய்திஸ் இனத்தவரை பழங்குடியினராக அறிவித்தது தான் என நம்பப்படுகிறது. மெய்டிஸ் இனத்தவர் குக்கிசோமிஸ் இனத்தவர் பர்மாவில் இருந்து சட்டவிரோதமாக அதிகமான நபர்களைப் புலம்பெயரச் செய்து அவர்களுடன் இணைத்துக் கொள்வதாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். முதலமைச்சர் பில்ரெண்சிங் அவர்கள் ஏப்ரல் 27 அன்று சுரச்சன்பூரில் உள்ள உடற்பயிற்சி திறப்பு விழாவிற்கு சென்றபோது காட்டில் உள்ள குக்கி சொமீ மக்களை வெளியேற்ற முயற்சி நடந்தது. அப்போதிலிருந்து தொடங்கிய இனக்கலவரம் குவி குக்கி சொமீ தனி ஆட்சியின் கீழ் வரவேண்டும் என குரல் எழுப்ப தொடங்கினர் மேடி இனத்தவர் தங்களின் பழமையான கலாச்சாரத்தையும் சாணமாகிசம் பழக்கங்களையும் காப்பதற்கும் காட்டின் அழிவினால் மணிப்பூரின் அடையாளம் மறையக் கூடாது என்ற கருத்தை நிலை நாட்டவும் பாடுபடுவதாக கோரிக்கை முன்வைத்தனர். அவர்கள் புதிதாக உருவாகும் கெய்கி இளைஞர்கள் பெரும்பாலும் பர்மியர்கள் என்றும் அவர்களுக்கு மணிப்பூரின் தாய்மொழியான மெய்கி கூட பேச தெரியாது என கூறுகின்றனர். ஆனால் குக்கி பழங்குடியினர் சுமார் 32 இனக்குழு வகைகள் என்றும் பன்னிரண்டு விதமான பேச்சு வட்டார மொழிகளில் பேசுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. அதுமட்டுமின்றி மியான்மர் எல்லை தாண்டி போதை மருந்து கடத்தப்படுவதாகவும், குக்கி இனத்தவர் மீது பழி சொல்லப்படுகிறது. மெய்டி இந்து இனத்தவராகவும் சனமாகி இனத்தவராகவும் உள்ளனர். இந்து மதமும் இந்த வகையில் ஒன்றை ஒன்று ஒத்துப் போவதால் சுமார் 300 ஆண்டுகளாக சனமாகி பண்பாடு மணிப்பூரில் நிலைத்து இருப்பதாலும் ஆளுங்க கட்சி ஆதரவு மெய்தி இனத்திற்கு கிடைக்கின்றது. மனிகர்சிங்காங்பால் என்ற மெய்தித் தலைவர் தங்களுக்கும் பழங்குடியினர் என்ற வரையறையை நீதிமன்றம் மூலம் அங்கீகரித்து இருப்பதால் இன்பால் சமவெளி பெரிதும் வளர்ச்சியடையும் என நம்புவதாகக் கூறுகிறார். விரைவில் அங்கு இரு இனமும் ஒன்றை ஒன்று புரிந்து கொண்டு அம்மாநிலத்தில் அமைதி திரும்ப வேண்டும் என அனைவரும் விரும்புகின்றனர்.

நெஞ்சில் நிறைந்தவர் !

பெருமதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் உரிய அண்ணல் கலைமாமணி ஏர்வாடி திரு. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகில் அறியாதார் எவருமில்லர்.

கலைமாமணி ஏர்வாடி திரு. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே, அதாவது ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 'கவிதை உறவு' எனும் பெயரைத் தெரிவுசெய்திருப்பதை நினைத்தால் மலைப்பும், வியப்பும் மேலிடுகின்றன. மனித உறவுகளைத் தாண்டி, மனிதர்களைக் கவிதையால் உறவாக அழைத்த அவருடைய பேருள்ளத்தையும், தமிழ் ஆர்வத்தையும் போற்றாமல் இருக்க இயலாது.

கலைமாமணி ஏர்வாடி திரு. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் வங்கி அலுவலராக வாழ்க்கைப் பணியாற்றியவர். தமிழ்த் தொண்டுக்காக, குறிப்பாகத் தமிழ்க் கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக இதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்தி அதனோடு தம்முடைய வாழ்வையே இணைத்துக் கொண்டவர். 'கவிதை உறவு' இதழைப் படிக்கட்டாகக் கொண்டு உச்சிக்குச் சென்று முகம் காட்டிய கவிஞர்கள் எண்ணிலடங்கார்.

தமிழ்க் கவிதை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு 'கவிதை உறவு' ஆற்றியுள்ள பெருந்தொண்டு தமிழ் வளர்ச்சி வரலாற்றில் தனி முத்திரை பதித்ததெனில் மிகையில்லை. எதுகையுடன் மோனை பெறும் இளங்கவிஞர் முதலாகப் புதுக்கவிதை புனையவரும் கவிஞர்கள் வரையில் தங்கி இளைப்பாறும் 'கவிஞர்களின் வேடந்தாங்கலாகவே' 'கவிதை உறவு' விளங்கியது என்பதே கண்முன் நிகழ்ந்த உண்மை. இதை நிகழ்த்திய பெருமை அண்ணல் கலைமாமணி ஏர்வாடி திரு. எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் அவர்களுக்கே உரியது. 'கவிதை உறவு' இதழ் ஐம்பத்தொன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பதும், அதன் மகிழ்வில் மலர் வெளியிடுவதும் வரவேற்று மகிழ்ந்து போற்றத்தக்கன. கவிதை உறவின் தொண்டு தொடர்ந்திடவும், விழா நிகழ்ச்சிகள் பொன்னெனப் பொலியவும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறேன்.

படைப்பாளர்கள் திரளாகக் கலந்துகொண்டு வாழ்த்திய கவிஞர் ஏர்வாடி இராதாகிருஷ்ணன் 76ஆம் அகவை நாள் விழா திராவிடம்

தேன்துளி — 1

இலண்டன் மாநகரில் மட்டும் 153 மொழிகள் பேசுகின்றனர். வணிகத்திற்கு வந்த போலந்துக்காரர்கள் போலந்து மொழிக்கு வாழ்வளித்ததற்காக மூன்று முறை பிரதமராகத் திகழ்ந்த டோனி பிளேர்க்கு விருதை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

அகதிகளாகவும், அலுவலகத்தில் வேலை செய்து வாழும் தமிழர்களின் மொழி கணக்கில் வரவேயில்லை, அறிஞர் பெருமகன் போப்பின் புதை குழி அங்கே தானே இருக்கிறது என்று நண்பர்கள் வினவுதல் அதிகம் கேட்கிறது.

தேன்துளி — 2

பில் கேர்க்மேன் என்ற இதழாளர் மிக நுட்பமாக இலண்டன் மாநகரில் ஆங்கிலத்திற்கு அடுத்தபடியாக அதிகம் பேசப்படும் மொழி பிரெஞ்சு என்ற நிலை மாறி போலந்து நாட்டின் மொழி வரவேற்பு பெற்றுள்ளது என்ற புள்ளி விவரத்துடன் எழுதியதோடு இந்திய நாட்டின் மொழிகளான இந்தி, உருது, பஞ்சாபி பெருவாரியாக ஸ்லொவ், லெய்செஸ்டர் பகுதிகளில் பேசப்படுவதையும் குறித்து, வேல்ஸ் மொழியான வெல்சு மொழியும் நிலை தடுமாறியுள்ளதையும் கோட்டுள்ளார். ததும்பும் தமிழார்வலர்கள் தான் ஈஸ்தாம், காரோய்டன் நகரப்பகுதியில் பொங்கும் தமிழைப்பற்றி செம்மாந்த தங்கள் ஆங்கில மொழியில் பதிலாக எழுதிக்காட்ட வேண்டும்.

தன்னைப் பகைத்துத் தன்ன தொடு பொருதழிந்த வேந்தர் பொருட்டுக் கண்ணனார் இவ்வாறு கூறுகின்றார் என்பதை நெடுஞ்சேரலாதன் நன்குணர்ந்து கொண்டு, “சான்றீர், யாம் புறப்பகை கடியும் செயலில் ஈடுபட்டிருக்குங்கால் நாட்டிற்குள் பகைமை புரிந்த இவ் வேந்தர் செயல் பொறுக்கலாகாக் குற்றமாவது நீவிர் அறியாததன்று; அவர்க்கு அருள் செய்து புகலளிப்பது பகைப் பயிரை நீர் பாய்ச்சி வளர்ப்பது போலாம்” என மொழிந்தான். வேந்தர் அறியாமையாற் செய்த குற்றத்துக்கு அவரது நாட்டு மக்கள் பெருந் துன்பம் உழப்பதே ஈண்டுக் கருதத் தக்கது என்பாராய், பண்பு புன்செய்க் கொல்லைகளாய் இருந்தவை நாட்டு மக்களால் நீர் வளம் பொருந்திய வயல்களாயின; காட்டுப்பன்றி உழும் புனங்கள் வளவிய வயல்களாகச் சிறந்தன; அவ் வயல்களில் கரும்பின் பாத்தியிற் பூத்த நெய்தலை எருமையினம் மேய்ந்து இன்புற்றன; மகளிர் துணங்கை யாடும் மன்றுகளும், முதுபசு மேயும் பசும்புற்றரைகளும், தென்னையும் மருதும் நிற்கும் தோட்டங்களும், வண்டு மொய்க்கும் பொய்கைகளும் எம்மருங்கும் காட்சியளித்தன.

அதனால் சான்றோர் பாட்டெல்லாம் அந் நலங்களையே பொருளாகக் கொண்டு விளங்கின. இப்போது நின் தானை சென்று தாக்கிய பின், அவை ‘கூற்று அஃதே நின்ற யாக்கை போலப் பொலிவு அழிந்து கெட்டன; கரும்பு நின்ற வயல்களில் கருவேலும் உடைமரங்களும் நிற்கலாயின், ஊர் மன்றங்கள் நெருஞ்சி படர்ந்த காடுகளாயின; காண்போர் கையற்று வருந்தும் பாழ்நிலமாகியது காண மக்கட்கு நிற்பால் அச்சம் பெருகிவிட்டது ” என்று இயம்பினார்.

இதனைக் கேட்ட வேந்தன் உள்ளத்தில் அருள் உணர்வு தோற்றிற்று. போருண்டாயின் இத்தகைய விளைவு இயல்பு என்பது ஒருபால் விளங்கினும், ஒருபால் அருளறம் அவன் உள்ளத்தில் நிரம்பிற்று. மக்களது வருத்தம் நினைக்க அவன் நெஞ்சு நெகிழத் தொடங்கிற்று. கண்ணனார், “ வேந்தே, நீ காக்கும் நாட்டில் காடுகளில் முனிவர் உறைகின்றனர்; முல்லைக் கொல்லைகளில் மள்ளரும் மகளிரும் இனிது வாழ்கின்றனர்; மக்கள் வழங்கும் பெருவழிகள் காவல் சிறந்துள்ளன; குடிபுறந் தருபவரும்

பகடு புறந் தருபவரும் இனிதே இருக்கின்றனர்; கோல் வழுவாமையால் மக்களிடையே நோயும் பசியுமில்லை; மழை இனிது பெய்கிறது ” என்று பாடி அவனை இன்புறுத்தினார்.

இவ்வாறு கண்ணனார் உரையால் அருள் நிறைந்த உள்ளமுடையனான இமயவரம்பன், தன்னைப் பணிந்து திறை கொடுத்துப் புகல்வேண்டிய வேந்தர்களை அன்பு செய்து ஆதரித்தான். அவனது அச் செயல் அவனுடைய தானைத் தலைவர் பாலும் தானை மறவர்பாலும் சென்று படர்ந்தது. ஒருகால், கண்ணனார் நெடுஞ்சேரலாதனுடைய பாடியிருக்கையொன்றிற்குச் சென்றிருந்தார். அப்போது பகைவருடைய தானை, போர்க்குச் சமைந்து நின்றது. அந் நிலையில், சேரலாதனுடைய தானை மறவரது ஏவல்வழி நின்ற இவர், “பகைவரை நோக்கி, அரணம் காணாது அலமந்து வருந்தும் உலகீர், உங்கட்கு இனி இனிய நீழலாவது எம் வேந்தனது வெண்குடை நீழலே; இதன்கண் விரைந்து வம்மின்” என்று இசைத்தனர். அதுகண்ட குமட்டுர்க் கண்ணனார்க்கு இறும்புது பெரிதாயிற்று.

நெடுஞ்சேரலாதனைக் கண்டார்; அவனோ பெரும் தவறு செய்த பகைவராயினும் அவர்கள் பணிந்து வருவரேல் பேரருள் செய்தான். உடனே அவரது உள்ளத்தில் அழகியதொரு பாட்டு உருப்பட்டு வெளிவந்தது. “ வேந்தே, நீ கடல் கடந்து சென்று, பகைவர் தங்கிக் குறும்பு செய்த தீவுக்குட் புகுந்து, அவரது காவல் மரமான கடம்பினைந் தடிந்து, அம் மரத்தால் செய்து போந்த முரசுக்குப் பலிக்கடன் ஆற்றும் இயவர், ‘அரணம் காணாது வருந்தும் உலகீர் , எம்முடைய வேந்தனது வெண்குடை நீழலே உமக்கு நல்ல அரணாவது ’ என அறைந்து அதனைப் பரவுகின்றனர்; பாடினி பாடுகின்றாள்; பகைவர் பெரிய தப்பு செய்யினும் அவர்கள் பணிந்து போந்து திறை பகர்வரேல் ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள்பால் செல்லும் சினத்தை நீக்கி, நீ சீரிய அருள் செய்கின்றாய்; நின் அருட்கு ஒப்பதும் உயர்ந்ததும் நினைக்குங்கால் நின் அருளல்லது பிறிது யாதும் இல்லை ” என்ற கருத்தை அப் பாட்டுத் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்குவதாயிற்று.

வளரும் . . .

அச்சீட்டாளர் இழைத்த சின்னத் தவறுகள்

Small slips of the Printers

படியெழுதுவோர் (Scribes), ஆங்கில மொழிக்கு ஆற்றிய சேவையைக் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. ஆங்கில மொழிக்கு எழுத்துவடிவம் கொடுத்துக் காத்தவர்கள் அவர்கள்தாம். ஒரே சொல் பலவிதமாக எழுத்துக்கூட்டப்பட்டதற்கு அவர்கள்தாம் முழுக்காரணம் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. எழுத்துக்கூட்டும் முறையை நியமப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்களும் முயன்றார்கள்; முடியவில்லை.

அச்சீட்டு இயந்திரம் வந்ததன் பின்னர், எழுத்துக்கூட்டும் முறையில் ஒருவித ஒழுங்கு வந்தது என்பது உண்மைதான். அதாவது படியெழுதுபவர்களால் பலவிதமாக எழுத்துக் கூட்டப்பட்டு வந்த சொற்களைக் குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் எழுத்துக்கூட்டுவதற்கு அச்சகங்கள் பெரிதும் உதவின. ஆயினும் அச்சகங்களில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களிலும் இந்த ஒழுங்கீனங்கள், (ஒரு சொல்லைப் பலவிதமாக எழுத்துக் கூட்டுகின்ற ஒழுங்கீனம்) தொடர்ந்தது. சும்மா இருந்த சங்கினை ஊதிக் கெடுப்பது போல, எழுத்துக்கூட்டலில் வேறு ஒழுங்கீனங்கள் ஏற்படுவதற்கு இந்த அச்சீட்டாளர்களும் காரணமாக இருந்தார்கள்.

எப்படி என்பதை இப்போது பார்ப்போம். அச்சீட்டாளர்கள் என்றதும் உவில்லியம் காட்சர்ன் (William Caxton) அவர்கள்தான் நினைவுக்கு வருவார்கள். ஏனென்றால் அவர்தான் யேர்மனியிலிருந்து அச்சியந்திரத்தையும், அச்சக் கோப்பதற்கான எழுத்துகளையும், 1476 ஆம் ஆண்டில் இலண்டனுக்குக் கொண்டுவந்தார் என்று முன்னரே படித்திருக்கிறோம்.

1476 உக்கும் 1491 உக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் அவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை அச்சிட்டு விநியோகித்தார். அவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டு; சோசரின் Canterbury Tales, கிரேக்க ஆசிரியரான ஈசாப் (Aesop) அவர்களால் எழுதப்பட்ட Aesop's Fables என்ற இரண்டு நூல்கள்.

வாக்கியங்களுக்கு நிறுத்தக் குறிகளைப் போடுகின்ற பழக்கத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள், William Caxton, Richard Pynson, Wynkyn de Worde என்ற மூவர்; பின்னவர் இருவருக்கும்

வழிகாட்டியாக இருந்தவர் William Caxton அவர்கள். முன்னுக்குப்பின் முரணில்லாமல் சொற்களை எழுத்துக்கூட்ட வேண்டும் என்று Caxton விரும்பினார். ஆனால் அதனை ஒழுங்காக நடைமுறைப்படுத்த அவரால் முடியவில்லை. Finished என்ற சொல்லை f-i-n-i-s-h-e-d என்றுதான் எழுத வேண்டும் என்று அவர் மற்றவர்களுக்கு ஓதினார். ஆனால் அவருடைய அச்சீடுகளில் அவர் அந்த ஒதலைக் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை. அந்தச் சொல்லை அவர் Finished என்றும், Fynished என்றும், Fynysshid என்றும், Fynysshyd என்றும் தாம் அச்சிட்ட நூல்களில் எழுத்துக்கூட்டியிருந்தார்.

இதுபோல மேலும் பல குளறுபடிகள் அவர் அச்சிட்ட நூல்களிலே காணக்கிடக்கின்றன என்று David Crystal என்ற ஆங்கில மொழியியலாளர் எழுதியிருக்கிறார். Duches என்பதை Duchesse என்றும், Music என்பதை Musik என்றும், Musycque என்றும், Little என்பதை Lytyl என்றும் Lityl என்றும், Wife என்பதை Wyf என்றும் Wyfe என்றும், Good என்பதை Goode என்றும், Them என்பதை Theym என்றும் அவர் அச்சிட்ட தறுவாய்கள் பலவாம்.

மேற்காட்டிய எழுத்துக்கூட்டுகளைப் பார்க்கின்றபோது, Caxton அவர்கள் எழுத்துக்கூட்டலில் ஒழுங்குபாடு இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதிக சிரத்தை காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. கையெழுத்துப் பிரதிகளில் கண்டவாறே அவர் நூல்களை அச்சிட்டார். ஒரு சொல் என்ன சொல் என்று அதன் எழுத்துக் கூட்டலிலிருந்து இனங்காணக்கூடியதாக இருந்தால், அது அவருக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

Caxton அவர்கள் இன்னுமொரு போக்கையும் கடை அதாவது அவருடைய அச்சீடு பார்க்க அழகாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு சொல்லின் எழுத்துக்கூட்டலில் தலையிடவும் செய்தார். உதாரணமாக ஒரு வரியின் அளவு ஏனைய வரிகளின் நீளத்தோடு ஒத்திருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, வரியின் இறுதியில் அல்லது வரியில் வருகின்ற ஒரு சொல்லின் இடையில் மேலதிகமாக ஓர் எழுத்தைச் சேர்க்கவும் அவர் தயங்கவில்லை.

வளரும்

4. பகுத்துணர்வும் மாதரும் . . .

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டிருந்தோரின் நிலை அவ்வாறாய் முடிய, இந்த ஒரு நூற்றாண்டுக்குள் நாம் பிறப்பதற்கு முன்னிருந்த இவைவல்லோரின் நிலை அங்ஙனம் நாம் ஏமாறி வருந்தத்தக்கதாய் முடிந்துபோகவில்லை. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து முக்கனியிலுங் கற்கண்டிலும் இனிக்கப் பாடிய பாவாணர்கள் இவ்வுலகவாழ்வை நீத்துப் போனாலும், அவர்களுடைய அருமைக் குரல் ஒலியும், அவர்கள் பாடிய இன்னிசைப் பாட்டுகளும் நம்மைவிட்டு நீங்கிப் போகவில்லை. எப்படியென்றால், அமெரிக்கா தேயத்திற் பகுத்தறிவிற் சிறந்து விளங்கும் எடிசன் என்னுந் துரைமகனார் ஆக்கிய ஒலியெழுதி (Gramophone) என்னும் பொறியானது, அப் பாவாணர்கள் பாடிய இன்னிசைப் பாட்டுகளையும் அவர்களுடைய இனிய குரலொலிகளையும் அப்படியே பாடிக்காட்ட, அவைகளைக் கேட்டுக்கேட்டு நாம் வியந்து மகிழ்கின்றனம் அல்லமோ?

அவ் இசைவாணர்கள் இறந்துபோயினும், அவர்கள் பாடிய இசைகள் இறந்துபோகாமல், நாம் திரும்பதிரும்பக் கேட்டு மகிழும்படி பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன அல்லவோ?

இதுமட்டுமா! எந்தெந்த தேயத்தில் எந்தெந்த மொழியில் எவ்வெப் பாட்டுகளை எவ்வெவர் எப்படியெப்படிப் பாடினார்களோ, அவ்வப்படியே அப் பாட்டுகளையெல்லாம் நாம் இருந்த இடத்திருந்தே கேட்டு இன்பறும் பெரும்பேற்றை இவ்விசைக் கருவியானது நமக்குத் தந்திருக்கின்றதன்றோ? இத்தனை இன்பமும் நாம் எளிதில் அடையலானது எதனால்? எடிசன் என்னுந் துரைமகனார் தமது பகுத்துணர்ச்சியைச் செலுத்தி எவ்வளவோ

அரும்பாடுபட்டு இவ் இசைக்கருவியைக் கண்டுபிடித்தனாலன்றோ? அவர் தமது பகுத்துணர்வினைப் பயன்படுத்தாமல், மற்ற மக்களைப்போல் உண்பதிலும் உடுப்பதிலும் உறங்குவதிலுந் தமது காலத்தைக் கழித்திருந்தனராயின், நாம் அவ்வருமருந்த இசைக் கருவியைப் பெறுதலும், நம்முன்னோர்களின் தித்திக்குஞ் சுவைப் பாட்டுகள், அயல்நாட்டு இசைவாணரின் பலதிள வரிப்பாட்டுகள் என்னும் இவைகளைக் கேட்டு மகிழ்தலும் இயலுமோ?

இன்னும் பாருங்கள்! நாம் படிக்கும் புத்தகங்களையும், அவ்வூர்களில் நடக்குஞ் செய்திகளை யறிவிக்கும் புதினந்தாள்களையும் அச்சப்பொறிகள் சிறிதுநேரத்தில் ஆயிரக்கணக்காக அச்சப் பதித்து நமக்குக் குறைந்த விலைக்குத் தருகின்றன. அச்சப்பொறிகள் இல்லா முன்நாளிலோ இவ்வளவு எளிதாக நாம் விரும்பிய அரிய பெரிய நூல்களைப் பெற்றுக் கற்றுத் தேர்ச்சி அடைதல் எலாது. பழைய நாட்களில் ஓர் ஊரிற் சிற்சிலரே சுற்றவராய் இருப்பர். அவர்கள் தாம் கற்கும் நூல்களைப் பணையேடுகளிற் பாடுபட்டு எழுதிக் கருத்தாய் வைத்திருப்பர், அவர்கள் தம்மிடங் கல்விகற்கவரும் மாணாக்கர் சிலர் மட்டுத் தம்மிடத்துள்ள எட்டுச்சுவடிகளைப் பார்த்துச் சிறிது சிறிதாய் எழுதிக்கொள்ளும்படி அவர்க்குக் கொடுப்பார்களோயல்லாமல் எல்லாரும் பெற்றுப் பயிலும்படி அவ்வேட்டுச் சுவடிகளை எல்லார்க்கும் எளிதிற் கொடார். அப்படிக் கொடுத்தாலுங்கூட ஓர் ஏட்டுச் சுவடியில் எழுதப்பட்டிருக்கும் ஒரு நூலை ஒரே காலத்திற் பற்பலர் எப்படி எடுத்துக் கற்க முடியும்?

வளரும்

எட்கர் அல்லன் போ

பெ நா அப்புஸ்வாமி மொழிபெயர்த்தது

" என்ன செய்தி ? என்ன செய்தி ? இந்த ஆள் ஒரு பித்தனோ ?

உன்னி உன்னி குதிக்கிறான். இவன் ஒங்கு வெறியில் துவள்கிறான்.

பின்னி வலையில் வாழும் ஓர் பேய்ச்சிலந்தி சுடித்திடச்

சன்னி கண்டது போல் இவன் தலைகிறுங்கிச் சுழல்கிறான்.' - எல்லாருமே தவறு '

பல வருஷங்களுக்கு முன், வில்லியம் லெகிராந்து என்னும் ஒருவனோடு நான் மிகவும் நெருங்கிப் பழக நேர்ந்தது. அவன் ஒரு பழைய ஹி-ஜினுட் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்.

செல்வத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். ஆனால், பற்பல துரதிருஷ்டங்கள் அடுத்தடுத்து வந்து, அவனை வறுமைக்கடலில் ஆழ்த்திவிட்டன. கிரக சாரத்தின் பலனாய் ஏற்பட்ட அந்தக் கேடுகளால் அவன் மிகவும் நொந்து, மனம் சலித்து, தன் முன்னோர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாய்ப் பெருமையாய் வாழ்ந்துவந்த நியூ ஆர்லியன்ஸ் நகரத்தில், அவ்வளவு கேவலமான நிலையில், தான் வாழலாகாது என்று எண்ணி, அதை விட்டு வெளியேறினான். தெற்குக் கரோலினா மாகாணத்தில் சார்ல்ஸ்டன் நகரத்துக்கு அருகிலுள்ள ஸல்லிவன் தீவுக்குக் குடிபோனான்.

இந்தத் தீவு, சாதாரணக் தீவுகளைப் போல் அல்லாமல் மிக விசித்திரமாய் அமைந்தது. கடலின்மணல் ஒன்றைத் தவிர அதில் வேறொன்றையும் விசேஷமாய்க் காணமுடியாது. அதன் நீளம் சுமார் மூன்று மைல். அதன் அகலமோ ஓரிடத்திலும் கால் மைலுக்கு அதிகம் இல்லை. அதை அடுத்துள்ள நிலப் பரப்புக்கும் அதற்கும் இடையே, இருப்பதே எளிதில் தெரியாத சிறு ஜலசந்தி ஒன்று உள்ளது. அதில் கோரை செறிந்திருக்கும்; குழகுழுவென்று குழைந்த சேறு நிரம்பியிருக்கும். அவைகளின் இடையில் நீர் சிறிதளவு தேங்கி நிற்கும்.

நீர்க்கோழிகள் கூட்டங்கூட்டமாய் அங்கு பறந்துவந்து,

சேற்றில் அளைந்து வாழும். இத்தகைய பிரதேசத்தின் அருகே சிறந்த செடிகொடிகள் எவ்வாறு செழித்து வளரமுடியும் ? ஆதலால், அங்கு நல்ல செடிகொடிகள் ஒன்றும் கிடையாது. தப்பித் தவறி முளைத்திருந்த இரண்டொரு செடிவகைகளும் (குன்றிக் குறுகியே காணப்பட்டன. ஒங்கி வளர்ந்த பெரிய மரம் ஒன்றும், பெயருக்குக் கூட, அங்கே கிடையாது. அந்தத் தீவின் மேற்குக் கோடியின் அருகே, மூல்டீர் கோட்டை இப்பொழுது இருக்கும் இடத்திலே, மிகக் கேவலமாய்க் கட்டப்பட்டு, மரச் சட்டங்களால் அமைந்த சில எளிய குடிசைகள் காணப்பட்டன. சார்ல்ஸ்டன் நகரத்துப் புழுதிக்கும் ஜூரத்துக்கும் பயந்தோடிய சிலர் வேனிற் காலத்தில் அக் குடிசைகளில் சிலகாலம் வாழ்வதுண்டு. அவற்றின் அருகில் சிற்சில முட்செறிந்த குறும்பனைகள் காணப்படும். ஆனால், இம் மேற்கு முனையையும் கடலோரமாக வெள்ளை வெளேரென்று பரந்திருக்கும் கெட்டிக் கடற்கரையையும் தவிர, மற்ற இடத்திலெல்லாம் மணங்கமழும் மொட்டில் செடிகள் பெநருங்கிக் காடு போல் அடர்ந்துகிடக்கும். சிற்சில இடங்களில் புதர்கள் பதினைந்து இருபது அடி உயரம் வளர்ந்து, ஆள்நுழைய வழியில்லாக் குறுங் காடாக இருக்கும். அங்கும் காற்று மெர்ட்டிலின் மணம் செறிந்து கமழும்.

அந்தக் குறுங் காட்டின் நடுவில், ஒதுக்குப்புறமான கீழ்க் கோடியின் அருகில், லெகிராந்து சிறு குடிசை யொன்றைக் கட்டி அதில் வாழ்ந்துவந்தான். முதன்முதலில் நான் அவனைக் தற்செயலாகச் சந்தித்ததும், அவனோடு அறிமுகமானதும் அங்குதான். அப்போது தொடங்கிய பழக்கம் விரைவில் நட்பாக முதிர்ந்தது. தன்னந்தனியாய் வாழ்ந்து வந்த அவனிடம் மதிப்புக்கும் அன்புக்கும் உரிய பற்பல சிறந்த குணங்கள் காணப்பட்டதுதான் இதற்குக் காரணம். அவன் நன்றாகப் படித்தவன்.

வளரும்

அகநானூறு — 7

மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப் பின்சென்று,
நவ்விப்பிணாக்கண்டு, சொல்லியது.

பாலை

கயமனார்

"முலை முகம்செய்தன; முள் எயிறு இலங்கின;
தலை முடிசான்ற; தண் தழை உடையை;
அலமரல் ஆயமொடு யாங்கணும் படாஅல்;
மூப்புடை முது பதி தாக்குஅணங்கு உடைய;
காப்பும் பூண்டிசின்; கடையும் போகலை;
பேதை அல்லை மேதைஅம் குறுமகள்!
பெதும்பைப் பருவத்து ஒதுங்கினை, புறத்து" என,
ஒண் சுடர் நல் இல் அருங் கடி நீவி,
தன் சிதைவு அறிதல் அஞ்சி இன் சிலை

ஏறுடை இனத்த, நாறு உயிர் நவ்வி
வலை காண் பிணையின் போகி, ஈங்கு ஓர்
தொலைவு இல் வெள் வேல் விடலையொடு, என் மகள்

இச் சுரம் படர்தந்தோளே. ஆயிடை,
அத்தக் கள்வர் ஆ தொழு அறுத்தென,
பிற்படு பூசலின் வழிவழி ஓடி,
மெய்த் தலைப்படுதல் செல்லேன்; இத் தலை,
நின்னொடு வினவல் கேளாய்! பொன்னொடு

புலிப் பல் கோத்த புலம்பு மணித் தாலி,
ஒலிக் குழைச் செயலை உடை மாண் அல்குல்,
ஆய் சுளைப் பலவின் மேய் கலை உதிர்த்த
துய்த் தலை வெண் காழ் பெறுஉம்
கல் கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே.

AGANANOORU— 7

Doe scared by the net-spread!

(A nurse mother speaks to a buck, eating her heart out!)

PALAI

KAYAMANAR

"Thy breasts are bold facing up;
teeth sharp gleaming bright;
locks rolling down to plait; low wear you have on;
with fellows of your apartment, stir nowhere.
In this hoary hill town doves
are hit hard by demonic geists!
Better be on guard, don't even go to back garden.
Intelligent daughter, not a lass nor yet full damsel
are you, left to yourself you are an insular recluse",
I cautioned her. But she slipped past all guards
in dream driven craze and haze!
Did she fear my knowing her deep conscious!
O sweet estrus bleat urp for a doe in thrill!
Won't a doe prance sighting a netspread!
She quit her privacy! Here a youth
with a spear
I heard was roaming.She came via this wild.
Like a fighter to recover cattle from lifters
of cows from pen, I have come hither on taking back.
In her taali of gold tiger-tooth, in her thin dress of Sar-
aca Asoca buds, her forelaps looking chariot to wheel
out in speed to view!,
On this rock terrain I find jaca seeds with comma mark
on tops are seen strewn from off druples in lots
monkeys ate.up. Forester's daughter is she from a
small yon tenement.Won't you heed me O, fallow deer!
Did you see her pass this way! didn't you?"

To Continue...

முனைவர் தேவி நாச்சியப்பன்

பார்த்தேன்; ரசித்தேன்

150

காரைக்குடி தெ.பொ.மீ. தமிழாய்வு மையத்தின் இயக்குனர் முனைவர் தே.சொக்கலிங்கம் அவர்கள் குழந்தைக் கவிஞரைப் பற்றி 07-05-2002இல் எழுதிய கட்டுரை.
பார்த்தேன்; ரசித்தேன்

குழந்தைக் கவிஞர் அழ.வள்ளியப்பா செட்டிநாட்டில் பிறந்த கவிஞர்; நகரத்தார்களின் ஒன்பது கோவில் பிரிவில் மாத்தூரில் கண்ணூருடையார் என்ற பிரிவைச் சார்ந்த வள்ளியப்பா எங்கள் பங்காளி என்று எண்ணும் போது உள்ளம் வகை அடைகிறது. அக்கவிஞர் பெருமானை நான் முதன் முதலில் கண்ட சூழ்நிலையே வித்தியாசமானது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் பயின்ற பொழுது, தைப்பொங்கலுக்கு ஊருக்கு வந்திருந்தேன். பொங்கல் திருநாள் முடிந்ததும் எங்கள் குடும்பத்தினர் அனைவரும், எங்கள் குலதெய்வமான மக்கமடை அய்யனார் கோவிலுக்குப் போய் விதைப்புக் கொடுத்துச் சாமி கும்பிடுவது வழக்கம். வள்ளியப்பாவின் அண்ணன், இராயவரத்திலிருந்து பி.அழகாபுரிக்கு எங்கள் பெரிய தந்தையார் வீட்டிற்குச் சுவீகாரம் வந்திருந்தார். அவர் பெயர் அருணாசலம் செட்டியார். குழந்தைக் கவிஞர், அய்யனார் கோவிலுக்குப் போக நேரும் போதெல்லாம் பி. அழகாபுரி வந்து தன் அண்ணனுடன் தான் வருவார். மக்கமடை அய்யனார் கோவிலுக்கு வள்ளியப்பா தன் அண்ணனுடைய வில் வண்டியில் (இரட்டை மாடுகள் பூட்டிய வண்டி) திருப்பத்தூர்ச் சாலையில் சிறுகூடல்பட்டி விலக்கிடம் போய்க் கொண்டிருந்தார். அவர்கள் போன வண்டிக்குப் பின்னால் எங்கள் வீட்டு வண்டி போனது. எங்கள் வண்டி மாடு விரைவாகச் செல்லக்கூடிய பெரிய மாடு; வள்ளியப்பா சென்ற வண்டியை விலக்கிக் கொண்டு முன்னால் போய்விட்டது எங்கள் வண்டி.

அப்போதுதான் வண்டியில் யாரோ ஒருவர் புதிதாக இருக்கிறாரே என்று எட்டிப் பார்த்தேன். என் அண்ணன். "இவர்தான் வள்ளியப்பா. இராயவரம்." என்று சொன்னார். "தட்டு நிறைய லட்டு" என்ற குழந்தைப் பாடல் பாடியவர் என்றும் உரைத்தார். அன்றைக்குப் பார்த்த காட்சி, அவரைப் பற்றிய நினைவு வரும் போதெல்லாம் திரைப்படச் சுருள் போல சிறிது சிறிதாக உள்ளத்தில் விரியும்.

வள்ளியப்பாவின் மனிதநேயமே அவருக்குக் குழந்தைகளைப் பற்றிக் கருதவும் கவலைப்படவும் வைத்தது; பிறர் செய்யாததை அவரைச் செய்யத் தூண்டியது.

சென்னையில் பணியாற்றிய வள்ளியப்பா, காரைக்குடி இந்தியன் வங்கியில் பணியாற்றிட வந்தார். அப்போது அழகப்பா கல்லூரி முதுகலைத் தமிழ் இலக்கிய அரங்கில் பேசிட அழைத்தேன். தமிழ்த் துறை தலைவர் முனைவர் கோ. சிவகுருநாதன் தலைமையில் ஒன்றரை மணி நேரம் "தான் குழந்தை இலக்கியப் பாடல்களை எவ்வாறு பாடுகிறேன்." என்பதை எடுத்துரைத்தார். தான் பாட்டு எழுதியதும், அந்தப் பாடலைத் தன் பேரன், பேத்திகளிடமும் பிற குழந்தைகளிடமும் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்லியும் பாடச் சொல்லியும் கேட்பார்; அவர்கள் கருத்தை கேட்பார்; பாடலில் குழந்தைகள் எந்தச் சொற்களை ஒலிக்க இடர்படுகின்றனர் என்று நோக்குவார்; உடனே அதற்கு மாற்றுச் சொல்லைப் போட்டுப் பாட்டைப் பாடிப் பார்ப்பார். நாடகத்தை நடப்பதற்கு ஒத்திகை பார்ப்பது போலப் பாட்டுக்கு ஒத்திகை பார்த்த கவிஞர், குழந்தைக் கவிஞர். இதன் பின்னர் தான் அந்தப் பாடலை அச்சில் வெளியிட அனுப்புவார். இந்தப் படைப்பியல் நெறியே பாட்டுக்கு வெற்றி தந்தது. குழந்தைகளுக்காகத் தம்மை ஒப்பளிப்புச் செய்த தமிழ்க் குழந்தை கவிஞர் அவர் ஒருவரே.

குழந்தைகளிடம் தன்னை ஒப்படைத்த பங்காளி.

செவ்விசை மாமணி திருமதி சீதை மெய்கண்டான்

பதினோராம் திருமுறை

காரைக்கால் அம்மையார்—4

காரைக்கால் அம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதி மிக அரிய யாப்பு வகையில் அமைக்கப்பட்ட 101 பாடல்கள் கொண்ட சிறந்த பக்தி கருவூல இசை பாடல்கள்,

“பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாங் காதல் சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன் - நிறந்திகழும் மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே யெஞ்ஞான்று தீர்ப் திடர்

இடர்களையா ரேனு மெமக்கிரங்கா ரேனும் படரு நெறிபணியா ரேனுஞ் - சுடருருவில் என்பறாக் கோலத் தெரியாடு மெம்மானார்க் கன்பறா தென்னெஞ் சவர்க்கு.”

இவ்வாறு தன் அன்பை எல்லாம் இறைவனுக்கே அர்ப்பணித்ததாகப் பாடி இருப்பதை படிப்பவர் நெஞ்சை கரையச் செய்வன தான் பிறந்து பேச தொடங்கிய நாள் முதல் உன் நாமத்தையே காதல் கொண்டு உன் திருவடிகளில் சேர்ந்து விட்டேன் என தொடங்கியுள்ளார். புனிதவதி என்ற பெயரிடப்பட்டு வணிக மரபில் தோன்றிய மங்கை நல்லாள், இளமை முதல் சிவபூசையில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டு சிவனடிகளையே வணங்கி சிறப்பு பெற்றுள்ளார். ஐயடிகள் காரைக்கால் அம்மையார், நக்கீரதேவர், கபில தேவர், பரணி தேவர், கல்லாட தேவர் என்ற அடியார்களின் பாடல்கள் ஏறத்தாழ எழுவது சிவன் கோயில்களை குறித்துள்ளன. அவர்கள் அத்தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்தவர்கள் என்றும் கூறலாம். அவர்கள் கண்ணப்பர் போன்ற சிறந்த அடியார்களைப் பற்றியும் பாடியுள்ளனர். பெரும்பாலும் சைவ சமயம் நிறைவேற்றி வரும் காலத்தில் லிங்கங்களை வழிபடும் இறையாக காணப்பட்ட காலத்தில் சிதம்பரம் நடராஜர் உருவில் வழிபட தொடங்கியது. கோச்செங்கணான தில்லைக்கு சிறப்பு

அளித்த காலம் முதல் என ஒருவாறு கணிக்கலாம். அவ்வாறுதான் தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கு மாளிகைகள் கட்டித்தந்தார். பல சிவன் கோவில்களை கட்டினார். ஐயடிகள் காடவர் கோன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தை பொன் வேய்ந்தார் புகழ் சோழர் கூற்றுவ நாயனார் போன்ற அரசர்கள் சிவன் கோயில்களை ஆதரித்தனர். பக்திக்கு மட்டுமே மதிப்பு தரப்பட்டதால் ஆண், பெண் இருபாலராலும் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட நிலையில் காரைக்கால் அம்மையார் காலம் கடந்து நிற்கும் பக்தி மார்க்கத்தை நெறிப்படுத்திப் பாடியுள்ளார். பல்லவர் களப்பிரர், சோழர், கதம்பர், கங்கர், சாளுக்கியர் போர்கள் அடிக்கடி நடைபெற்று இருந்தாலும். பௌத்த சமண சமயங்களில் செல்வாக்கு களப்பிறரால் காத்து வரப்பட்டாலும் காரைக்கால் அம்மையார் போன்றோர் சைவ சமயத்தைக் காத்து வந்துள்ளனர். இவர் பல்லவ காலத்தில் இருந்ததாக சரித்திரம் கூறுவதால் இவரின் சிவ பக்தி நிறைந்த சீரிய பாடல்கள் பதினோராம் திருமுறையின் மூத்த பதிகங்களாக மதிக்கப்படுகின்றன. நீல நிற தொண்டையுள்ள பிரான் என்றே சிவனை அவர் அழைக்கின்றார். சிவன் உருவை லிங்க வடிவினை விடுத்துப்பாடி இருப்பதை அறியலாம். அதுவும் அவர் சுடர் வடிவிலும் உள்ளவன் என்றும் பாடுகிறார். எலும்பு மாலை அணிந்து ஆடும் பொழுது அவை அறுந்து விழவில்லை. இடர் களைவதிலும் என்னிடம் இரக்கம் காட்ட தயங்காமலும் உடன் வருவார் என நம்புகிறார். தமிழகத்தின் கடைச்சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த வணிகர் குல பெண்மணியான புனிதவதியார் என்ற காரைக்கால் அம்மையார் தனத்தனார் என்ற தன்வந்தரின் தவச் செல்வியராகப் பிறந்திருந்தாலும் திருவாலங்காட்டிற்குச் சென்று “கொட்டமுழுவம் குழகன் ஆடும் திருவடக்கீழ்ப் பேயுருவில் நிலைத்து நிற்கிறார் நம் காரைக்கால் அம்மையார்.

வளரும்

பெரும் பேராசிரியர் செ.இரா.செல்வகுமார்

கனடா

110

பெரும்பாலோருக்கு இயல்பாய் ஆங்கிலத்தில் சிந்திக்க முடியாது, சிந்திப்பதில்லை. இதனால் ஆழக் கற்றல் தடைபடும். மிகச்சிலருக்கு (1-2%) எந்த மொழியில் கற்றாலும் பெரும்பாலும் அதிகக் கெடுதி இராது (அவர்களும் தாய்மொழியில் கற்றால் இன்னும் சிறப்பார்கள்). கல்வி என்பது வகுப்பறையில் மட்டுமல்ல. கடை கண்ணிகளிலும் பெற்றோர் உறவினர்களிடமும், தனக்குள் சிந்திப்பதிலும் நடக்கின்றது. மேலோட்டமான மேம்போக்கான கல்வி வேறு சிந்திக்கக்கற்று ஆழக் கற்பது வேறு. ஆங்கிலத்தில் pas-sive learning, active learning என்று சொல்வார்கள். வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள் சிலர் You are taught that 'the capital of India is Delhi'. and if the question were What is the capital of Delhi, the student will answer correctly as 'Delhi'. but if you ask 'Delhi is the capital of which country' – he will say it is out of syllabus. (just a joke that but emphasizes a simple fact that reverse thinking and multilateral thinking do not naturally happen because you don't fully understand all the relationships. You only mimic or passively know a fact in one direction).

தமிழ்மொழியில் (தாய்மொழியில்) கற்கும்பொழுது என்ன என் அது எப்படி அது இப்படி இருக்கலாமா. ஏன் இப்படி இருக்கக்கூடாது அது எப்படி என்று இயல்பாக உள்ளே இயங்கு., இந்த active learning என்பதை இயங்கறிவு, சிந்திக்கும் அறிவு எனலாம். இது பெரும்பாலானோர்க்கு தங்கள் தாய்மொழியில்தான் இயல்பாகவும் சிறப்பாகவும் நிகழும். இதனாலேயே தாய்மொழிக்கல்வி சிறந்தது. You will accept that turmeric is yellow only if neuropsychological studies.'

There are many studies that show that learning in mother tongue strongly helps in understanding and an intervening foreign' language seriously hinders comprehension and development of skills. There are specific studies that show that introducing English as

a second language later in their school program helps (and for those introduced earlier had hindered).

Apart from genuine attributes, English is promoted for several political purposes. Please check UNESCO site, If you look into Google Scholar with the search term "mother tongue education" you will see 962,000 results. All kinds of issues are discussed in those articles. It is not such a difficult one to understand that teaching in mother-tongue is most helpful.one.You don't need a camera or a mirror to see a நெல்லிக்கனி in your palm – as the saying goes.ஏன் கெடுதி என்று சிலர் நினைக்கலாம்.

பெரும்பாலானோருக்கு இயல்பாய் ஆங்கிலத்தில் சிந்திக்க முடியாது, சிந்திப்பதில்லை. இதனால் ஆழக் கற்றல் தடைபடும். மிகச்சிலருக்கு (1-2%) எந்த மொழியில் கற்றாலும் பெரும்பாலும் அதிகக் கெடுதி இராது (அவர்களும் தாய்மொழியில் கற்றால் இன்னும் சிறப்பார்கள்). கல்வி என்பது வகுப்பறையில் மட்டுமல்ல. கடை கண்ணிகளிலும் பெற்றோர் உறவினர்களிடமும், தனக்குள் சிந்திப்பதிலும் நடக்கின்றது. மேலோட்டமான மேம்போக்கான கல்வி வேறு சிந்திக்கக்கற்று ஆழக் கற்பது வேறு. ஆங்கிலத்தில் pas-sive learning, active learning என்று சொல்வார்கள். வேடிக்கையாகச் சொல்வார்கள் சிலர் You are taught that 'the capital of India is Delhi'. and if the question were What is the capital of Delhi, the student will answer correctly as 'Delhi'. but if you ask 'Delhi is the capital of which country' – he will say it is out of syllabus. (just a joke that but emphasizes a simple fact that reverse thinking and multilateral thinking do not naturally happen because you don't fully understand all the relationships. You only mimic or passively know a fact in one direction).

முதறிஞர் வ.சுப. மாணிக்கனார்

யவர் யாவர் கண்ணும் இகலுவர்; முரணுவர்: பகைப்பர் மனமாசற்றர் எவ்வகை வேற்றுமைக் கண்ணும் உறவு கொள்வர்; உதவுவர் ; கலப்பர். இதுவே முடிந்த பேரடிப்படை உண்மை. ஆதலின் திருக்குறளுக்குச் சாதிசமன முதலாய பொதுமை நிலைக்களமன்று. மக்கள் மனம் நிலைக்களம். ஆளுக்கொரு மனம் உடையராதலின், அப்பன்மை நிலைக்களம். மனத்து விரிந்து பரந்த, நல்லதீய எண்ணக்கள் நிலைக்களம். சாதிசமய நாடுகளிடைப் பொதுமை நாட்டல் திருக்குறள் நோக்கமன்று.

மேற்கூறியாங்கும் பொதுமைக்குள் பகையும் வேற்றுமைக்குள் நட்பும் கண்ட மனவறிஞர் வள்ளுவராதலின், தனித்தனியோரின் வஞ்சனை போக்கி செஞ்சத்தூய்மை செய்வதே வள்ளுவம் என்று தெளிக. 'தன் நெஞ்சறிவது பொய்யற்க (293), 'நெஞ்சில் துறவார் துறந்தார் போல்' (278), 'மனத்தது மாசாக மாண்டார் நீரடி (278), 'வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்' (271), 'நெஞ்சத்து அகநக நட்பது நட்பு' (788) எனப் பலவிடத்தும் நெஞ்சு சுட்டிப் பேசும் திருக்குறள் நெறியை நாம் நினைவேண்டும்.

உடலறிஞனாகிய மருத்துவன் யாது செய்கின்றான்? மக்கள் உடலையும், உடலொன்றின் பல்வேறு அகப்புறக் கூறுகளையும் நிலைக்களமாகக் கொள்கிறான். உடம்பின் நல்லதீய வளர்ச்சிகளை, நோயாளி தோறும் நுணுகி ஆய் கிறான். அவ்வளர்ச்சிகளுக்கு அவரவர் உணவுகளையும் செயல்களையும் சூழ்நிலைகளையும் வினவி அறிகிறான்.

பசியையும் உறக்கத்தையும் செரிமானத்தையும், தனித்தனி ஆளின் உடற்கூறுக்கேற்ப, பட்டநோய்க்கேற்ப, மாற்றமோ, சூழ்நிலைமாற்றமோ, பிற மருந்தோ விதிக்கிறான். உடல் நலம் தருகிறான். யார்க்கும் மருத்துவம் செய்யும் இவ்வுடலறிஞனை, சாதி சமயமொழி நாட்டுப் பொதுமையன் எனக் கூறுவாருளரோ ? அன்னோன் மருத்துவத்திற்குப் பொதுமை நிலைக்களம் என்று புகல்வார் உளரோ?

உணவு சாதி சமய எண்ணமின்றியே, அவற்றை எண்ணுவதும் வேண்டாமலே, உடலறிஞன் ஆள்தோறும் கைந்நடி பார்த்து மருந்தளித்து உடல்நலம் செய்யுமாப் போலே, உள்ளத்தறிஞராகிய வள்ளுவரும் ஆள்தோறும் மனகாடி பார்த்து, நிலைக்கேற்ற அறங்கூறி, அகத்தூய்மை செய்பவர். அத்தூய்மை பெருக்கும் நல்லெண்ணங்களையும்,

கெடுக்கும் தீயவெண்ணங்களையும் மக்கள் மாட்டு ஆய்பவர். எந் நிலையினர்க்கு எவ்வறங் கூறினால், தூய்மை பெருகும், மாசு அகலும் எனத் தனித்தனி நிலைகளை நுணுகுவார். திருக்குறள் ஒரு மருந்துக்கடை. அவரவர் நோய்க்கேற்ப உரிய மருந்துகள் கடையில் உளவாதல் போல, திருக்குறளாகத் தும் நம் வாழ்நிலைக்கேற்ப உரிய அறங்கள் உண்டு. ஆயின் ஒரு பெரு வேறுபாடு. நம் உடல் நிலையை மருத்துவனால் அறிந்து, மருந்தினை அவன் பாலோ பிறர் பாலோ வாங்குகிறோம்.

திருக்குறளோ, வள்ளுவர் தாமே செய்து வைத்துச் சென்ற உயிர் மருந்துக்கடையாதலின், நம் வாழ் நிலையை நாமே நாடி, நிலைக்கேற்ற அறத்தினையும் நாமே கண்டு கொள்ளல் வேண்டும். ஈண்டுப் பொறுப்பும் எடுப்பும் நம் மேலன. தீதும் நன்றும் நம் எடுப்பிற்கேற்ப வருவன.

வள்ளுவ அன்பர்களே ! சாதி சமய இன நாட்டுப் பொதுமைகளை யான் மறுப்பதாகவோ நகைப்பதாகவோ எண்ணற்க. என் சொற்பொழிவுக் கருத்தினைப் பிறழ உணரற்க. நல்லுலக வேராய திருக்குறளடிப்படையை மயங்கற்க. திருக்குறள் மக்கள் ஒவ்வொருவர்க்கும் ஞாலத்திற்கும் பயன் செய்யவேண்டும்; வேண்டுமேல், வள்ளுவனார் தூய தனி நெறியை நாடித் தெளியவேண்டும். நம் மனம்போன போக்கெல்லாம் திருக்குறளாகத்துத் திணித்தலோ, காலக் கோட்பட்டு மயங்கலோ, திணித்தும் சுமத்தியும் அவ்வுண்மை நூற்குக் காலப்பெருமை வேண்டுமென்று தேடலோ, அறிவழகன்று; மக்கட்கு உய்தியுமன்று.

ஆணும் பெண்ணும் மதிப்பு ஒத்த பிறப்பினர் என்றால் தொழில் கல்வி உடைகள் ஒன்றுபோல் வேண்டும் என்று துணியும் நமக்கு, மொழி வளர்ச்சி என்றால் பொருள் வளர்ச்சி என்பதின்றி மொழிக் கலப்பு என்று அறையும் நமக்கு, கல்வி என்று ஒலிபல மொழிபல கற்பித்துச் சிறுவர் சிறுமிகளை மடவர்களாக்கும் நமக்கு, உடற்பயிற்சி என்று தொழி லொடு படாது தனிப்பயிற்சி செய்யும் நமக்கு, பொதுமை சுட்டாது தனியறம் கரைந்தார்.

வளரும்

செம்மொழிக்கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகரபாபு
சங்க இலக்கிய ஆய்வறிஞர்

52

அறிவினான் ஆகுவ துண்டோ பிறிதின்நோய்

தந்நோய்போல் போற்றாக் கடை

பிறர் துன்பத்தைத் தன் துன்பம்போல் கருதாதபோது, அறிவு பெற்றதனால் ஆகக்கூடிய நன்மையும் உண்டோ என்பது வள்ளுவர் பெருமானின் வலிமையான கேள்வி! யார்க்கும் துன்பம் நினையாதிருத்தலே தெய்வப்புலவர் குறிப்பிடும் வேள்வி! பிறர் வலியைத் தன்வலிபோல் கருதுவது மாண்புடைய கண்ணோட்டத்தால் வருவது !

மாந்தரிடையே கண்ணிய உள்ளத்தைத் தருவது ! இது மாந்தருக்கும் பிற உயிர்களுக்கும் பொருத்திப் பார்த்தற்குரியது ! அறிவின் பயனில்லார்க்கு இது புரிதற்கு அரியது !

தனது வலியை உணர்ந்து ஒருவன் எவ்வளவில் அதனைப் போக்க முயற்சிப்பானோ அவ்வளவில் பிறர் வலியையும் போக்குவதில் இரக்கம் காட்ட வேண்டும். அதுவே ஞாலத்தில் இனிமை சேர்க்கும் யாண்டும்! பிறருக்கு வரும் துன்பத்தின் வருத்தத்தை அறிந்தவர்கள், மறந்தும் யாருக்கும் துன்பம் செய்யார் !

மயக்கத்திலும் வாய்மையில் பொய்யார் ! அறிவின் விழிப்பில்தான் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்யக்கூடாது எனும் உறுதி இருக்கும் ! அறம்பல கற்பித்தார் அன்னை ! அன்னையால்தான் பார்த்தேன் கவி விண்ணை ! தொடர்கிறது நான்மணிமாலை !

அகவல்

நற்புகழ் பெற்று நலமுறல் ஒன்றே
பொற்புடைத் தாகும் புலர்ந்திடும் வாழ்வும்
என்றென துள்ளம் ஏங்கிய பொழுதில்
என்னை அன்பால் ஏற்றனள் அன்னை
அகப்பொருள் சாற்றி அருமைகள் கூறும்
அகநா னூறும் அளித்தனள் எனக்கே
பதின்மூன் றடிமுதல் பாடல் அமைந்ததில்
அதன்இறு தியெல்லை அதுமுப்பத் தொன்று
களிற்றியா னைநிரை கனிந்த இனிமை
அளித்திடும் அதன்பின் ஆங்கே மணிமிடை
பவளம் எனவே பாக்கள் பின்னர்
அவற்றின் சுவையை அரிதாய்க் கடப்பின்
நித்திலக் கோவை நிறைத்திடும் மூன்றும்
வித்தகப் புலமை விரவிய பாக்கள்
இதுவேறு நூல்களில் இல்லா தொளிரும்
புதுமை இதுபோல் புனைந்தது மில்லை
உளம்பெறும் இன்பம் உணர்ச்சிக் களங்கள்
வளந்தரும் இல்லறம் வளர்த்தனர் தமிழர்
அனைத்தையும் காட்டினள் அன்னை
எனைத்தும் கூட்டின எழுச்சிப் பெருக்கே !

56

வெண்பா

பெருக்கும் இனிமைகள் பேறெனத் தந்தே
உருக்கம் மிகுத்தாள் உணர்வில் – இருக்கும்
நிலையில் உயர்வுடன் நெஞ்சத் துணிவும்
கலையும் அளித்தாள் கனிந்து.

கலித்துறை

கனிந்தவை அன்னையின் கடைக்கண் பார்வைக்
கதிர்களிலே
குனிந்தவன் நின்றேன் குழுமிடும் சோர்வுக்
குதிர்விலக்கித்
தனித்தவன் ஆகியும் தண்டமிழ்ப் போர்வை
தருமணைப்பில்
இனித்தவன் எனப்பேர் ஏந்தினேன் கூர்மை
எழுத்தினிலே !

விருத்தம்

எழுத்தும் எண்ணும் இசைந்தே கற்றேன்
இளமைத் தூண்டல் எழுச்சியிலே
வழுத்தும் நல்லோர் வாயும் போற்ற
வளமும் ஆண்டு வருவதிலே
அழுத்தும் சமைகள் அறவே நீக்கி
அளவும் அறிந்தே வழிதிருத்தி
உழைத்தும் அனைத்தும் உணர்ந்தும் தெளிந்தும்
உளமும் செழிக்க உதவினளே !

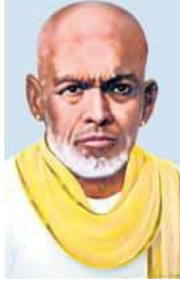
புலவர் தி.வே. விஜயலட்சுமி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

தமிழ்க் கவிஞர்களின் பரந்துபட்ட தன்மையில் பூரித்துப் பொங்கிய பாரதி, "யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல், வள்ளுவம் போல், இளங்கோவைப் போல் பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை; உண்மை வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை" என்று தெளிவோடு, தேர்ந்து கண்ட முடிவோடு முழங்குகிறார்.

கவிமணியும் தம் மொழிக் கவிஞர்களைத் தமது கவியரங்கத்தில் கொண்டு வராமல் இல்லை, கம்பனைக் குறித்து அவர்,

"ஆரியம் நன்குணர்ந்தோன் - தமிழின் ஆழம் அளந்து கண்டேன்; மாரி மழை போலக் - கவியின் மழை பொழிந் திடுவோன்; அவன் படைப்பினையும் - திருத்தி அழகு செய்திடுவோன்; நயந் தெரிந்து கதை நடத்தும் நாடகக் கவிஞன்; இந்திர சாலமெல்லாம் - கவியில் இயற்றிக் காட்டுவோன்; மந்திரச் சொல்லாலே - உள்ளம் மயங்கச் செய்திடுவோன்!"

என்று தொடர்ந்து கூறும் கவிதைகள் கம்பன் கீர்த்தியையும், அவனது காவியப் பெருமையையும் தெளிவுறத் தெரிவிப்பனவாம். வாழ்க்கை நெறி வகுத்த வள்ளுவப் பேராசானையும், அவரது திருக்குறள் நூலையும் கவிமணி பல இடங்களில், ஏற்றிப் போற்றுகிறார். "வழுக்கள் போக்க வந்தோன் - நல்ல வாழ்வை ஆக்க வந்தோன்; ஒழுக்கம் காட்ட வந்தோன் - தமிழுக்கு

உயிரை ஊட்ட வந்தோன்"

என்பன போன்ற மொழிகள் வள்ளுவரையும் அவரது குறள் நூலையும் பற்றிய திறனாய்வுக் கவிதைகளாம்.

கவிமணியின் தாலாட்டுப் பாடல்கள் !

ஒளவைப் பெருமாட்டியையும் ஏனைய பெருங்கவிஞர்களையும், இவர் புகழ்வது, இவரது மேலோங்கிய தமிழ்ப் பற்றையே காட்டும்.

"பூவில் அயனும் இந்தப் பூமீது வள்ளுவர் தம் பாவின் நயமுணரப் பாலகனாய் வந்தானே! கம்பன் கவியின் கவியமுதம் உண்டிட, மால் அம்புவியில் வந்திங்கு அவதாரம் செய்தானோ? தேவாரப் பாகும் திருவாசகத் தேனும் நாவார உண்ண எம்மான் நன் மகனாய் வந்தானோ? நாலாயிரக் கவியின் நல்லமுதம் உண்டிட, மால் பாலாழி நீங்கி யொரு பாலகனாய் வந்தானோ?"

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம் தமிழிலக்கியங்களில் இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் உன்னதத்தை உணரலாம்.

குழந்தைகளின் மீது அளவிலா பாசம் கொண்டிருந்த கவிமணி, அக்குழந்தையைத் தெய்வமாக்கியும், தெய்வம் தமிழமுதம் உண்ணும் வேட்கையிலேயே குழந்தையின் உருவில் தாங்கி வந்திருப்பதாகவும் கூறும் பாடலிங்கு ஈடு இணையற்றது.

வளரும்

An Analysis of 182 Suspected Cholera cases in ICH and HC

Department of Gastroenterology, ICH & HC
Communicable Diseases Hospital, Madras

Summary of the Paper

In the year 1984, about 182 children of varying age groups between 1-12 who were suspected to have Cholera were referred to Communicable Disease hospital from the out-patient department of the Institute of Child Health and Hospital for children.

Out of these 182 children, 26 cases deferred admission.

About 69 patients out of 156 cases showed culture positive for cholera (44%) and 87 cases showed culture negative for cholera (56%).

In positive culture cases about 65% came from urban areas and 35% from rural areas.

Among the 69 culture positive cases of cholera, 48 cases were reported during the months of October, November, December 1983 and January, 1984.

The age groups in culture positive cases showed a peak incidence between 2-5 years and above 7 years.

Male Female ratio: 1.5: 1.

Only one child (5 years) with a negative stool culture for cholera succumbed 24 hours after admission despite treatment.

Out of the 26 cases of suspected cholera seen in the diarrhoeal cell during the last 3 months of the year, routine stool examination showed stool positive for vegetative forms of giardia in 19 children (73%) 9 cases were stool culture negative for cholera and 10 cases were culture positive for both cholera and giardia.

Thus, it is concluded that there is a high probability of referring many cases to communicable diseases hospital as cholera, while they are likely to have either acute fulminant giardiasis (or) gastroenteritis of other etiology. It is stressed that proper clinical and microbiological screening is essential before referring all children to communicable diseases hospital so that unnecessary overloading of cases can be avoided and non-cholera cases can receive much better medical attention at ICH itself.

To Continue....

CHAPTER 2

BHARATAN AS A DUTIFUL SON AND AN
AFFECTIONATE BROTHER. . . .

Bharata had always two - fold duties in his mind, one a duty to the father, the king and the other a duty to his elder brother; and these thoughts found expression immediately when he met the messengers from his country. He was in ecstasies to receive the message as there was the opportunity to meet his elder brother.

Such was the duty of Bharata to his father and affection towards his elder brother and immediately after he sought permission from his grandfather to leave for Ayodhya and started in his long journey without waiting for an auspicious hour or day. And when he reached the territory of his father, the king, all was not well. Everywhere there was gloomy and desolate appearance; and when he saw the once beautiful city, he turned to Satrugna and exclaimed " Brother, look, in what a state this city is ! Is it the fertile city in which the king resides : ? "

அன்ன தன்மை யகநகர் நோக்கினான்
பின்னை யப்பெரி யோர்தம் பெருந்தகை
மன்னன் வையும் வளநகர் போலுமீது
என்ன தன்மை இளையவனே யென்றன்
அப்பெரியோர்தம் பெருந்தகை

the noblest among the great would reveal that Kamban has purposely put them there in the verse to indicate the noble part that had to be played by Bharata soon after he

left the death of his father Dasarata and the exile of his beloved brother Rama.

Kamban describes in detail the state of Bharata's restlessness in not seeing the great king in the appropriate And when he place and it was not a small concern to him.

He was asked to go to her mother's apartment and when he met his mother he told her that he had come over there eagerly to pray at the feet of his father and his mind was full of sorrow at not seeing him and requested her to direct him to the place where the king of kings was. Kaikeyi lost no time to intimate the death of Dasarata and at the hard words Bharata swooned and fell like a maramara tree falling on the ground caught by a thunderbolt. And recovering a little he glorified Dasarata in touching terms and desired to see Rama, who was now his father, mother, God and elder brother and to pay his homage to him in order to be free from this great calamity. came next with the other cruel news of Rama's exile and on hearing the words, Bharata was shocked and stood still as if he had eaten fire. He was then not aware of Kaikeyi's mischief and so wanted her to tell him the reasons for Rama's exodus to the forest .

ஏங்கினன் விம்ம லோ டிருந்த வேந்தலப்
பூங்கழற் காவலன் வனத்துப் போயது
தீங்கிழைத் ததனினே தெய்வஞ் சிறியோ
ஓங்கிய விதியின யானே வெனா

To Continue...

அற்புதமான முகப்புப் படத்தோடு மலர்ந்திருக்கும் 24.0 5. 2023 உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் பார்த்தேன்... படித்தேன்... மகிழ்ந்தேன்.

புன்கிழமை தோறும் புத்துணர்ச்சியைத் தரும் உலகத்தமிழ் மின்னிதழ் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம் என்றே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வாரம் தவறாமல் இதழ் பணியை செவ்வனே செய்து வரும் ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியர் குழு உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் நன்றியோடு நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்... வாழ்த்துக்களை சொல்லி மகிழ்கிறேன்.

இனி இதழுக்குள் செல்வோம் ...

தமிழ்ப் பணிகளை செய்து வரும் நிறுவனங்களான தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரை அடுத்து செம்மொழிண் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகளை நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இந்த நிறுவனங்கள் ஆள்றி வரும் அளவில்லா பணிகளை நினைத்து பெருமிதம் அடைகிறோம்.

இந்த வார இதழிலும் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், சென்னை வாயிலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் கருத்தரங்கங்கள், பயிலரங்கங்கள் உள்ளிட்ட பல பணிகளை நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

இந்த வாரம் வெளியாகி இருக்கும் நூலேணி மற்றும் தமிழ்மொழிச்சி பகுதிகள் பாராட்டத்தக்கது.

மகாகவி பாரதியின் கவிதை வரிகளும், பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கவிதை வரிகளும் தமிழ்மொழிச்சிப் பகுதியை சிறப்பித்து வருவதை வாராவாரம் நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

2023 மே மாதம் 7 அன்று கேரளா மாநிலத்தில் மலைப் புரம் பகுதியில் தானூரில் உள்ள பூரப்புழா என்ற கழி முகத்தில் ஏற்பட்ட படகு விபத்து பற்றிய செய்தி ஆசிரியரும் பகுதியில் படிக்கையில் நமக்கு வேதனையை தந்தது.

22 பேர் உயிரிழந்த அந்த சோக நிகழ்ச்சி நம்மை வாட்டி எடுத்து விட்டது.

வணிக நிறுவனங்கள் ஒன்று வாங்கினால் ஒன்று இலவசம் என வியாபார நோக்கோடு நுகர்வோரை ஏமாற்றி வரும் கலாச்சாரத்தைப் போல இந்த உயிர் இழப்பு நிகழ்ச்சியிலும் ஒரு டிக்கெட் வாங்கினால் ஒரு டிக்கெட் இலவசம் என படகின் உரிமையாளர் செய்து இருப்பது வேதனையிலும் வேதனை...

ஆசிரியம் பகுதியில் இதை நாம் படிக்கும் போது இது போன்ற சம்பவங்கள் அதாவது படகு விபத்துகள் கேரளாவில் அடிக்கடி நடந்து வருவதை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிகழ்வுகளிலிருந்து கேரளா மாநிலம் மீண்டு வர வேண்டும்.

அடுத்த பகுதியாக அவ்வப்போது பகுதியில் நாம் 07.05. 2023 இல் பிறந்தநாள் கொண்டாடப்பட்ட தமிழறிஞர் கால்டுவெல் அவர்களைப் பற்றிய பதிவு சிறப்பாக இருந்தது.

மதப் பரப்புரைக்கு வந்தவருக்கு மதப்பரப்புரை அவருக்கு இரண்டாம் பட்சமாக ஆயிற்று... தமிழ் ஆய்வு முதல் பணியாக அமைந்தது என்ற வரிகள் சிறப்பான வரிகளாக நான் பார்க்கிறேன். உண்மை அதுதான். கால்டுவெல் அவர்களின் பணிகளை ஆசிரியர் சிலாகித்து எழுதி இருக்கிறார்.

தமிழ், தெலுங்கு போன்றவை தனி மொழிக் குடும்பங்கள் என்றும், எனினும் அந்த உண்மையை மிகப்பெரிய சான்றுகளுடன் வெளிக்கொண்டு வந்தவர் கால்டுவெல். திராவிட மொழிக் குடும்பம் என்னும் சொல்லிலிருந்து திராவிட மொழி, திராவிட இனம், திராவிட நாடு என்ற சிந்தனைகள் இம்மண்ணில் வலுப்பெற்றன, இன்னும் திராவிட இயக்கத்திற்கான விதையை வித்திட்ட வரும் கால்டுவெல் என்கின்ற வரிகள் சரியான வரிகளாக நான் பார்க்கிறேன்.

இத்தகைய அறிஞருக்கு தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் சார்பாக சென்னையில் 07.05. 2023 அன்று மரியாதை செலுத்தப்பட்டிருப்பது தமிழறிஞருக்கு செய்யும் சிறப்பு ஆகும்.

தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கம் . . .

அதே நாளில் நெல்லை மாவட்டம் இடையன்குடி கிராமத்திலும் அவரது சிலைக்கு மாண்புமிகு தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவை தலைவர் திரு.மு.அப்பாவு தலைமையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மருத்துவர் கார்த்திகேயன் உட்பட அரசு அலுவலர்கள் ஆகியோர் புடை சூழ மாலையிட்டு மரியாதை செலுத்தி அன்னாருக்கு புகழ் வணக்கம் செய்தார்கள் என்பதையும் நான் கூடுதலாக பதிவு செய்கிறேன்.

ஆங்கில எழுத்துக்கூட்டும் முறை பட்ட பாட்டை எடுத்துக்காட்டுகளோடு வழக்கியல் வல்லுநர் செந்தமிழ்த்திலகம் திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா எழுதி வரும் ஆங்கிலம் அரும்பிய அரசும்- வாழ்வோம் என்ற கட்டுரையில் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

குழந்தைக் கவிஞரை மறக்க முடியுமா... என்று முனைவர் தேவி. நாச்சியப்பன் எழுதி வரும் அந்தப் பகுதி ஒவ்வொரு வாரமும் குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா குறித்து பிற கவிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளை பதிவு செய்து வருகிறார்.

அந்த வகையில் இந்த வாரம் தமிழ்ச் செம்மல் திரு வ. தேனப்பன் எழுதிய கட்டுரையை படிக்கும் வாய்ப்பு நமக்கு கிடைத்தது.

குழந்தைக் கவிஞர் அவர்கள் குழந்தைகளுக்காக எழுதும் முறை பற்றி சொல்லிக் கொடுத்ததை பாராட்டி பதிவு செய்து இருக்கிறார் வ.தேனப்பன்.

அவர் சொல்லிக் கொடுத்ததைக் கடைப்பிடித்து குழந்தைகளுக்காக நிறைய நூல்கள் எழுதியதாகவும், இந்த நூல்களுக்கு கிடைத்த மரியாதையையும் அவர் குறிப்பிடுகையில் அவர் இப்படி குறிப்பிட்டிருக்கும் வார்த்தை மிக உச்சத்தை தொட்டுவிட்டது...

அதாவது" தான் எழுதிய குழந்தை நூல்கள்தான் தன் குழந்தைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தன ..."என்ற வரி உச்சத்தை தொடும் வரியாக பார்க்கிறேன்.

செம்மொழிக் கவிஞர் மெய்ஞானி பிரபாகர பாபு வாரந்தோறும் தரும் பகுதி இதழுக்கு அணி சேர்த்து

வருகிறது என்றால் அது மிகையல்ல...

இந்த வாரம் அவரது பதிவில்" உதவியின் அளவு கடுகுளவாக இருக்கலாம் ...இடர்மிக்க காலத்தில் செய்யப்பட்டதால் அதுவே கடலளவு என்றே நினைக்கலாம்" என்கின்ற வரி பொன்வரியாக எனக்குத் தென்பட்டது... வாழ்த்துக்கள் ஐயா.

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை மூலம் நடத்தப்பட்ட ஆட்சி மொழிச் சட்டவார நிகழ்வுகள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை புகைப்படங்களோடு ஆசிரியர் வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் மூலமாக இப்போதெல்லாம் நிறைய நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு வருவதை நாம் நினைத்து நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இது போன்ற பணிகள் இன்னும் தொடரட்டும்... தொடரட்டும்... தொடரட்டும்... என்பதே நமது வேண்டுகோள் ஆகும். இதழின் நிறைவு பகுதியான அறிவரசன் மொழியாக்கத் துணை அகராதி, இருமொழித் தோரணம் ஆகிய இரண்டுமே சிறப்புதான்.

தமிழறிஞர் ஐயா ஓளவை நடராசனின் புகழ் வணக்கம் தொடர்ந்து நெகழ்ச்சியைத் தருகிறது.

ஒரு இதழ் வெளிவர எத்தனை பேரின் உழைப்பு ,எவ்வளவு கால அவகாசம் தேவை என்றெல்லாம் நமக்குத் தெரியும்...

அத்தனை உழைப்பையும் கால அவகாசத்தையும் கொடுத்து வாரந்தோறும் இதழை நடத்தி வரும் ஆசிரியர் குழுவினருக்கு எத்தனை முறை நன்றி சொன்னாலும் அவர்களது உழைப்புக்கு அது ஈடாகாது... வாழ்த்துக்கள்...

நன்றி.
கவிஞர் பேரா,
தலைவர்,
பொதிகைத் தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி.

மைதிலி சரண் குப்தரின் 'பஞ்சவடி' (குறுங்காவியம்) - மொழிபெயர்ப்பு !

முனைவர் வி.அன்புமணி

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,

இந்தி மற்றும் இதர மொழிகள் துறை,

கொங்கு கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

பகுதி 60

112

மைதிலி சரண் குப்தரின் பஞ்சவடி

(குறுங்காவியம்)

119

“அதிகாலை வேளை

அபசகுனம் ஏற்பட

துயில் கலைந்த நேரம்

மனதுள் கலக்கம் உட்புக

நடந்த சம்பவம் அதனை

மெய்ப்பித்ததுவே” – பெருமூச்சு

விடுத்தனள் மைதிலி.

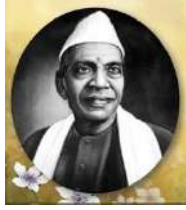
“துணையாகக் காவலன்

யாமிருக்க பயமேன்?

வீண் கவலை விடேல்!”

அன்னையை ஒத்த அண்ணியை

தேற்றினன் இலக்குவன்.

120

தொடர்ந்தனன் கொழுந்தன்....

“சண்டை, சச்சரவு என

ஒருபோதும் தாமாக

நாடிப் போவதில்லை.

தேடி வந்த சமரைக்

கண்டு அஞ்சி ஒளிவதுமில்லை.

எனைப் பொறுத்தவரை

இடர்கள் வீரருக்கு

இயற்கை வைக்கும் தேர்வு.

அறியா மூடர்கள்

பயிற்சி பெறா கோழைகள்

மட்டுமே அஞ்சி நடுங்குவர்”.

வளரும்.....

ஒரு சர்வாதிகாரியின் மறுபக்கம்

சர் சி பி -

மூலக் கட்டுரை : டாக்டர் சி கே என்
நாயர்

மொழியாக்கம் : செங்கோட்டை
ஐனார்த்தனன்

இங்கு வர ஒப்புக்கொண்டால் உன்னை
ஆக்கிவ் வைஸ் சான்சியளராகப்
பணியமர்த்திய பின்தான் இங்கிருந்து
போவேன். பூனா சென்று உன் நெருங்கிய
நண்பர்களிடம் இது குறித்து ஆலோசித்து
அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும்
ஆராய்ந்த பின் ஒரு முடிவுக்கு வா. அதன்
பின் காலம் தாழ்த்தாமல் உன் முடிவினை
எனக்கு தெரியப்படுத்து" என்றார்.

இதைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி அடைவதற்குப்
பதிலாக என்னுள் பயமும் திகைப்பும் தான்
தோன்றின.

நான் மெதுவாக அவரிடம் "சார் தங்களுக்கு
என் மீதுள்ள அன்பினைப்பற்றி நான்
நன்றாகவே அறிவேன். வெறும் 33
வயதுடைய எனக்கு ஒரு
பல்கலைக்கழகத்தின் துணை
வேந்தராவதற்கு உரிய பக்குவமோ,

அனுபவமோ இல்லை. எதிர்காலத்தில்

எனக்கு ஏற்படும் தோல்விக்கு
இதுவே கூட காரணம் ஆகலாம்
அல்லவா?

"நாராயண் நீ இவ்வாறு
அர்த்தமில்லாமல் பேசாதே!

வாழ்க்கையில் வயதையும், வெற்றி
தோல்விகளையும் இணைத்து ஒரு போதும்
பார்க்காதே, நேருவின் சரிதத்தை நீ
படித்திருப்பாய் என எண்ணுகிறேன்.
ஆதிசங்கரர், விவேகானந்தர்
போன்றவர்களின் வரலாறுகளும் உனக்குத்
தெரிந்திருக்குமே. ஒருவனுடைய
திறமையின் அளவுகோல் அவனுடைய
வயதல்ல. நீ எந்த முடிவிற்கு வந்தாலும் சரி,
உன் மீது எனக்குள்ள அன்பும், பரிவும்
எள்ளளவும் குறையாது. உனக்கு என்
வாழ்த்துகள்.

நான் பூனா சென்றதும் என்
முன்னேற்றத்தைப் பெரிதும் விரும்பும் டிப்டி
டைரக்டர் டாக்டர் தாமோதரனுடன்
கலந்தாலோசித்தேன்.

வளரும்

வாகீச கலாநிதி கி.வா.ஜ.

அடியார்கள் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கி ஸ்தம்பித்து நின்றார்கள். மாணே ஜர் முகத்திலே கடுகு வெடித்தது. உடம்பெல்லாம் வேர்வை வெள்ளம். அதிகாரி, பரதேசியின் சாதூரி யத்தை வியந்தபடி விஷயத்தை உணர்ந்து கொண்டார். பரதேசி அதோடு நின்றாரா? மாணேஜரின் அக் கிரமத்திற்குப் பெரிய சாட்சி, கோயில் யானைகள். உடம்பு மெலிந்துபோன அவற்றைப் பார்த்தால் உண்மை நன்றாக வெளியாகிவிடும். ஆனால் மணே ஜர் அந்த இரண்டு யானைகளையும் அதிகாரியின் கண்ணில் படாதபடி எங்கோ அனுப்பிவிட்டார். வேறே கோயிலுக்குப் போயிருக்கின்றன என்று சாக்குச் சொன்னார். அந்த யானைகளின் விஷயத்தைப் பரதேசி அம்பலப்படுத்தினார்.

மாநிலத்தில் காய்கிழங்கு

வற்றலுண்டு செந்தூரில் - இரண்டு

ஆனைவற்றல் ஆனதென்ன

ஐயா குருபரனே !

இந்த மூன்றாவது கண்ணி மற்ற இரண்டையும்விட அதிகமாகச் செந்தூரின் நிலையைக் காட்டியது. ஜனங்கள் தம்மை அறியாமலே தங்கள் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

அதிகாரி வந்த காரியம் நிறைவேறிவிட்டது. பரதேசியின் உபாயம் பலித்தது. அவர் குறைகளை உணர்ந்து கொண்டார். பிறகு-? அதையுமா சொல்ல வேண்டும்?

இலக்கிய ஆதாரங்கள்

புலவர் இட்ட சாபம்:

இந்தக் கதைக்கு மூலமானது, குறுந்தொகை 292-ஆம் பாட்டு.

மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை

புனல்தரு பகங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு

ஒன்பதிற் நென்பது களிற்றொ டவள்நிறை

பொன் செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளான்

பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீ இயரோ அன்னை
ஒருநாள் நகைமுக விருந்தினன் வத்தெனப்
பகைமுக ஊறிற் றுஞ்சலோ இலளே.

நன்னனுடைய காவல் மரமாகிய மாவைக் கோசர் வெட்டினார் என்பது குறுந்தொகை, 73-ஆம் பாடலால் தெளிவாகும்.

மகிழ்தன் மார்பே வெடியை யால் நீ :

அழியல் வாழி தோழி, நன்னன்

நறுமா கொன்று நாட்டிற் போகிய

ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல

வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.

இந்த இரண்டு பாடல்களும் பரணர் பாடியவை.

பக்கம். 17. பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது, புறநானூற்றில் 151-ஆம் பாடலாக உள்ளது.

பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப

விண்தோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்

கிழவன் சேட்புலம் படரின் இழைஅணிந்து

புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்

பெண்டிருந் தம்பதம் கொடுக்கும் வண்புகழ்க்

கண்ட ரக்கோன் ஆகலின் நன்றும்

முயங்க லான் றிசின் யானே ; பொலந்தேர்

நன்னன் மருகள் அன்றியும் நீயும்

முயங்கற் கொத்தனை மன்னே; வயங்குமொழிப்

பாடுநர்க் கடைத்த கதவின் ஆடுமழை

அணங்குசால் அடுக்கம் பொழியும்

மணங்கமழ் மால்வரை வரைந்தனர் எமரே.

இதன் உரையில், நன்னன் மருகனன்றியும் என்றதற்கு, பெண் கொலை புரிந்த நன்னன்போல, வரையா நிரையத்துச் செலீஇயரோ அன்னை என்ற மையின் அதுவும் வரைவதற்கு ஒரு காரணமாக உரைப்பாரும் உளர்' என்று உரையாசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

வளரும்

தமிழ்மாமணி இரா.மோகனசுந்தரம்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த விபுலானந்த அடிகளின் 'யாழ் நூல்' வெளிவருவதற்கு உறுதுணையாகத் திகழ்ந்தார். இந்நூலுக்கு இவர் வழங்கிய "பாயிரக் கவிதை" அனைவர் பாராட்டையும் பெற்றது. மேலும் நுழைபுலம் பல்கலைக்கழகத்தினர் இணைப்பேராசிரியராகவும், சான்றுகளுடன் உரையெழுதியுள்ளார்.

வெள்ளைவாரணனாரின் குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆராய்ச்சி,பத்துப்பாட்டுச் சொற்பொழிவுகள் ஆகியன நூல்களாக வெளிவந்தன. இவரது நுண்மாண் அறிந்த அண்ணாமலைப் வெள்ளைவாரணனாரைத் தமிழ்த்துறையின் 1977இல் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் நியமித்துச் சிறப்புச் செய்தனர். இவரின் 'பன்னிரு திருமுறை வரலாறு' என்னும் நூல் தமிழ்நாடு அரசின் சிறந்த நூல் பரிசு பெற்றது. இந்நூலின் வழியே இவர் தமிழ் மொழியே மிகவும் தொன்மையானது என்ற கருத்தைத் தக்க நிறுவியுள்ளார். காரைக்கால் அம்மையாரின் அற்புதத் திருவந்தாதிக்கு இவர் பணிநிறைவு பெற்ற நிலையில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியராகவும், துறைத் தலைவராகவும் நியமிக்கப் பெற்றுப் பணியாற்றினார். தஞ்சாவூரில் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது முதல் மொழிகள் புலத்தலைவராகப் பணியாற்றினார். இவர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய காலத்தில் தொல்காப்பியம் நன்னூல் எழுத்ததிகாரம், தொல்காப்பியம் நன்னூல் சொல்லதிகாரம், தொல்பொருள் உரைவளம் ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டார். அப்போதைய துணைவேந்தர் முதுமுனைவர் வ.அய்ய.சுப்பிரமணியம் அவர்களின்

தமிழ்மாமணி இ.வெள்ளைவாரணனார்

உரியவராகப் பெரும் போற்றுதலுக்கும் மரியாதைக்கும் பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணனார் திகழ்த்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இயற்றமிழ் அறிவுடன், இசைத்தமிழ் அணுக்கங்களையும் ஆய்ந்து அறிந்த பெரும் தமிழறிஞர் வெள்ளைவாரணனார் பெற்ற பட்டங்கள் வருமாறு திருமுறைச்செல்வர். சித்தாந்தச் செம்மல், திருமுறை உரைமணி, தமிழ் மாமணி. சிவக்கவிமணி. திருமுறைத் தெய்வமணி, தமிழ்ப்பேரவைச் செம்மல். செந்தமிழ்ச் சான்றோர் ஆகியனவாம். 1985இல் தமிழ்நாடு அரசின் கலைமாமணி விருது வழங்கப்பெற்றார். தமிழறிஞர் வெள்ளைவாரணனாரின் நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ்நாடு அரசால் நாட்டுடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. தம்புலமைத் திறத்தால், ஆய்வு நூல்களால், தமிழ்த் தொண்டால் ஒல்காப்புகழ் பெற்ற வெள்ளைவாரணனார் உடல்நலக்குறைவால் 13.06.1988இல் இயற்கை எய்தினார். இவரது தமிழ்த்தொண்டின் பெருமையைப் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் தமது குயில் நா 16.08.1960 இதழில் பத்து வெண்பாக்கள் இயற்றிச் சிறப்பித்துள்ளார். அவற்றுள் இரண்டு வெண்பாக்கள் கீழ்வருவன; மல்கு புகழ்வெள்ளை வாரணனார் மாணவர்க்கு நல்கு தமிழ் எல்லாம் நல்லதமிழ் – பல்குசீர் அண்ணா மலையில் அயலார் நெறிதழுவ எண்ணாத் தமிழ்ப்புலவர் ஏறு. இவர் போன்றார் ஏழெட்டுப் பேரிருந்தால் என்றன் கவலை ஒழியுமென்று காட்டி – நுலவும் அவள்தானே நம் தமிழ்த்தாய்! அன்பால் குறிக்கும் அவர்தாமே வெள்ளானை யார்! சைவத்தமிழ் உலகில் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் வெள்ளைவாரணனார் என்றும் நினைவு கூரப்படுவார்.

திரு. ச. க. அறிவரசன், எம்.ஏ. (ஆங்கிலம்), எம்.ஏ. (தமிழ்), எம்.எல்.இ., பி.எட்.

தலைமைச் செயலகத்தின் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் துணை இயக்குநராக அரும்பணியாற்றியவர். அவர் 1982ஆம் ஆண்டு தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிச் சொற்களை அவர் நினைவாக வெளியிடுகிறோம்.

2206	Come into force	செயலுக்கு (அ) நடைமுறைக்கு கொண்டுவருதல்
2207	Commando	அதிரடிப்படை
2208	Commando Unit	அதிரடிப்படைப் பிரிவு
2209	Commendation	பாராட்டு மடல்
2210	Commercial basis Account	வணிகவியல் முறையில் கணக்கிடுதல் (கணக்கு வைத்தல்)
2211	Commercial use	வாணிகத்திற்குப் பயன்படுத்துதல்
2212	Commission	தரகுத் தொகை
2213	Commissioner for Agricultural costs and prices	வேளாண் விளைபொருட்கள் உற்பத்திச் செலவு- விலை நிர்ணய ஆணைக் குழு
2214	Commissioner of Civil Supplies	உணவுபொருள் வழங்கு துறை ஆணையாளர்
2215	Commitment charges	பொறுப்புக் கட்டணங்கள்
2216	Committed	குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் மிகவும் உறுதியாக இருத்தல்
2217	Committee	குழு
2218	Committee on Government Assurance	அரசு உறுதிமொழிக் கவனிப்புக் குழு
2219	Communal reservation	வகுப்புவாரி இடஒதுக்கீடு
2220	Communication Gap	தகவல் தொடர்பு இடைவெளி

25

புகழ் வணக்கம்

ஔவை நடராசன் மிகச் சிறந்த தமிழறிஞர். சிந்தனையாளர், பேச்சாளர், தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் இரு மொழிகளிலும் சிறப்பாகப் பேசும் திறன் கொண்டவர்.

பிறப்பு இவர் 1936-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 24 அன்று திருவண்ணாமலை மாவட்டத்தில் (அன்றைய வட ஆற்காடு மாவட்டம்) உள்ள செய்யாறு எனும் ஊரில் உரைவேந்தர் எனப் புகழப்படும் தமிழறிஞர் ஔவை துரைசாமி மற்றும் லோகாம்பாள் இணையருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

கல்வி மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் பயின்று தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் (Master of Arts) பெற்றார். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சங்க இலக்கியத்தில் பெயரிடு மரபு என்னும் பொருளில் ஆய்வு செய்து 1958-ஆம் ஆண்டில் ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டம் பெற்றார். அதன் பின்னர் சங்க காலப் புலமைச் செவ்வியர் என்னும் பொருளில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

பணி ஔவை நடராசன் மதுரையிலுள்ள தியாகராசர் கல்லூரி, தஞ்சாவூரிலுள்ள மன்னர் சரபோஜி அரசுக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அதன் பிறகு, புதுதில்லியிலுள்ள அல்ல இந்திய வானொலி நிலையத்தில் செய்தி வாசிப்பாளர், அறிவிப்பாளர் என்ப பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் சென்னையிலுள்ள காந்தி ராமலிங்கர் பணி மன்றத்தின் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். இவரது தமிழ்ப்புலமையால் ஈர்க்கப்பட்ட தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன் இவரை தமிழ்நாடு அரசின் செய்தி மக்கள் தொடர்புத் துறையில் துணை இயக்குநராகப் பணியமர்த்தினார். ஒன்பது ஆண்டுகள் (1975 - அப்பணியிலிருந்தார். 1984) வரை

பின்னர் 1984 முதல் 1992 வரை தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளாச்சி மற்றும் பண்பாட்டுத்துறைச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார். இந்திய ஆட்சிப் பணி அதிகாரியாக இல்லாமல் தமிழ்நாடு அரசுத் துறைச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டவர் இவர் ஒருவர்தான் அதன் பிறகு, 1992 திசம்பர் 16-ஆம் நாள் முதல் 1995 திசம்பர் 15-ஆம் நாள் வரை தஞ்சாவூர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் பொறுப்பினை வகித்தார். தன் பிறகு, 2014-ஆம் ஆண்டில் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தில் துணைத்தலைவராக இருந்தார். 2015-ஆம் ஆண்டு முதல் சென்னையிலுள்ள பாரத் பல்கலைக்கழகத்தின் வேந்தராக இருந்து வருகிறார்.

விருதுகள்

1. தமிழக அரசால் வழங்கப்படும் கலைமாமணி விருது
2. இந்திய ஒன்றிய அரசால் வழங்கப்படும் பத்மஸ்ரீ விருது
3. இலங்கை, கம்பர் கழகத்தின் தன்னேரில்லாத தமிழ் மகன் விருது
4. இலங்கை, கொழும்புக் கம்பன் கழகம் வழங்கிய கம்பன் புகழ் விருது (2012)
5. தினத்தந்தி நாளிதழ் வழங்கிய சி. பா. ஆதித்தனார் மூத்த தமிழறிஞர் விருது. (2014)

படைப்புகள் நடராசனின் சொற்பொழிவுகள் சில நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவை:

1. வாழ்விக்க வந்த வள்ளலார்.
2. பேரறிஞர் அண்ணா
3. கம்பர் காட்சி
4. கம்பர் விருந்து
5. திருப்பாவை விளக்கம்
6. திருவெம்பாவை விளக்கம்
7. சங்க இலக்கிய பெண்பாற் புலவர்கள்
8. Self Confidence (English)
9. Saying of Stalwart
10. The Panaroma of Tamils
11. அருளுக்கு ஔவை சொன்னது
12. Thirukkovaayar (English)

சிறப்புகள் 2006-ஆம் ஆண்டில் நவம்பர் 29 அன்று நடைபெற்ற திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழக இரண்டாவது பட்டமளிப்பு விழாவில், விழாப் பேருரையாற்றிய இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் அப்போது வெளியிடப்பட்ட பட்டமளிப்பு விழாச் சிறப்பு மலரில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றில் கீழ்க்காணும் தகவல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கும் இவர் பல பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு ஆய்வு வழிகாட்டியாகச் செயல்பட்டிருக்கிறார். உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் நடைபெற்ற மாநாடுகளில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்திருக்கிறார். 1982-ல் சான்பிரான்சிஸ்கோவில் நடைபெற்ற அனைத்து நாடுகளின்கவிஞர்கள் மாநாட்டில் தமிழகப் பிரதிநிதியாகப் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்திருக்கிறார். மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் பொதுச்செயலாளராக இருந்திருக்கிறார். தென்கிழக்கு ஆசிய மாநாட்டில் மருத்துவத் தொழில்நுட்ப சொல்லாக்கர் குழுத் துணைத்தலைவராகப் பங்கேற்று சிறப்பித்திருக்கிறார்

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை வாயிலாக
2022-2023ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பெற்ற
ஆட்சிமொழிச் சட்ட வாரம்— புதுக்கோட்டை மாவட்டம்

புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சியர் திருமதி கவிதா இராமு, இ.ஆ.ப. அவர்களின் தலைமையில் ஆட்சிமொழிச் சட்ட வாரம் (01.03.2023-08.03.2023)

முதல் நாள் - 01.03.2023

2ஆம் நாள் - 02.03.2023

கணினித்தமிழ் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கம் முனைவர் துரை. மணிகண்டன்

விழிப்புணர்வுப் பேரணி

3ஆம் நாள் - 03.03.2023

ஆட்சிமொழிக் காட்சியுரை முனைவர் மகா. சுந்தர், திரு. மெ. செயம்கொண்டான்

4ஆம் நாள் - 04.03.2023

வரைவுகள், குறிப்புகள் தயார் செய்தல் திரு. கும. திருப்பதி, முனைவர் ப. நாகராசன்

5ஆம் நாள் - 06.03.2023

பட்டிமன்றம்

6ஆம் நாள் - 08.03.2023

வணிக நிறுவன உரிமையாளர்களுடன் கலந்துரையாடல் கூட்டம்

7ஆம் நாள் - 08.03.2023

ஆட்சிமொழித் திட்ட விளக்கக் கூட்டம்

தமிழ் வளர்ச்சித் துறை வாயிலாக
2022-2023ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பெற்ற
ஆட்சிமொழிச் சட்ட வாரம் — பெரம்பலூர் மாவட்டம்

பெரம்பலூர் மாவட்ட ஆட்சியர் திருமதி க. கற்பகம், இ.ஆ.ப., அவர்களின் தலைமையில்
ஆட்சிமொழிச் சட்ட வாரம் (21.02.2023-28.02.2023)

முதல் நாள் - 21.02.2023

விழிப்புணர்வுப் பேரணி

4ஆம் நாள் - 24.02.2023

ஆட்சிமொழி சட்டம் வரலாறு, தமிழில் வரைவகன், குறிப்புகள் எழுதுவதற்கான பயிற்சி முனைவர் க. சிவசாமி

6ஆம் நாள் - 27.02.2023

பட்டிமன்றம்

2ஆம் நாள் - 22.02.2023

கணினித்தமிழ் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கம் முனைவர் துரை. மணிகண்டன்

3ஆம் நாள் - 23.02.2023

மொழிப்பயிற்சி, மொழிபெயர்ப்பும், கலைச்சொல்லாக்கமும் முனைவர் க. தமிழ்மாரன்

5ஆம் நாள் - 26.02.2023

வணிக நிறுவன உரிமையாளர்களுடன் கலந்துரையாடல் கூட்டம்

7ஆம் நாள் - 28.02.2023

ஆட்சிமொழித் திட்ட விளக்கக்கூட்டம்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய்

O, Sakthi! Didn't you drink up tidal Sea
rise up azure as Uma kelly blue mien
shine as Her waist thin, enthrall us,
jingle as gold anklets on Her Feet
arch as bow of Heaven as Her brows,
didn't you? As Lord ONE-in-Her,
as Mercy-Pour, rain by Will thy Grace
Elixir to tone us up, O Paavaai!

English version Dr Arul